

Den Europæiske Unions Tidende

C 46

49. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

24. februar 2006

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Europa-Parlamentet Rådet Kommissionen	
2006/C 46/01	Fælleserklæring fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen om »den europæiske konsensus om udvikling« 1	1
	Kommissionen	
2006/C 46/02	Euroens vekselkurs 20	20
2006/C 46/03	Oversigt over fællesskabsbeslutninger om tilladelse til markedsføring af lægemidler fra 1. januar 2006 til 31. januar 2006 (Offentliggjort i henhold til artikel 13 eller artikel 38 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004) 21	21
2006/C 46/04	Oversigt over fællesskabsbeslutninger om tilladelse til markedsføring af lægemidler fra 1. januar 2006 til 31. januar 2006 (Beslutning(er) truffet i henhold til artikel 34 i direktiv 2001/83/EF eller artikel 38 i direktiv 2001/82/EF) 25	25
2006/C 46/05	Offentliggørelse af medlemsstaternes afgørelser om at udstede eller tilbagekalde licenser i henhold til artikel 13, stk. 4, i Rådets forordning (EØF) nr. 2407/92 om udstedelse af licenser til luftfartsselskaber ⁽¹⁾ 28	28
2006/C 46/06	Udvidelse og ændring af forpligtelse til offentlig tjeneste for så vidt angår rutflyvning i Grækenland i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 ⁽¹⁾ 29	29
2006/C 46/07	Meddelelse om ansøgning om mineraleftersøgning 31	31
2006/C 46/08	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag COMP/M.4103 — EnBW/SWD) — Behandles eventuelt efter den forenklede procedure ⁽¹⁾ 32	32
	Berigtigelser	
2006/C 46/09	Berigtigelse til oversigt over fællesskabsbeslutninger om tilladelse til markedsføring af lægemidler fra 20. november 2005 til 30. november 2005 (EUT C 334 af 30.12.2005) 33	33

DA

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

RÅDET

KOMMISSIONEN

Fælleserklæring fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen om »den europæiske konsensus om udvikling«

(2006/C 46/01)

DEN EUROPÆISKE KONSENSUS OM UDVIKLING

Den udviklingsmæssige udfordring

1. Aldrig før har fattigdomsudryddelse og bæredygtig udvikling været vigtigere. Den kontekst, hvori fattigdomsudryddelse foregår, er en mere og mere globaliseret og indbyrdes afhængig verden; denne situation har skabt nye muligheder, men også nye udfordringer.

Bekæmpelse af global fattigdom er ikke blot en moralsk pligt, men vil også bidrage til at opbygge en mere stabil, fredelig, velstående og retfærdig verden, der afspejler de rige og fattige landes indbyrdes afhængighed. I en sådan verden ville vi ikke lade 1 200 børn dø som følge af fattigdom hver time eller stå og se til, mens 1 mia. mennesker kæmper for at overleve med under en dollar om dagen, og mens hiv/aids, tuberkulose og malaria kræver over 6 mio. menneskeliv om året. Udviklingspolitikken er det centrale element i EU's ⁽¹⁾ forbindelser med alle udviklingslande ⁽²⁾.

2. Det Europæiske Fællesskab ⁽³⁾ og medlemsstaterne deler kompetencen med hensyn til udviklingssamarbejde. Fællesskabets politik på udviklingssamarbejdsområdet supplerer medlemsstaternes politikker. Udviklingslandene har hovedansvaret for deres egen udvikling. Men industrilandene har også et ansvar. EU har både på medlemsstats- og fællesskabsplan forpligtet sig til at påtage sig sit ansvar. EU kan, når det samarbejder, gøre en stor indsats for positive forandringer. EU yder over halvdelen af verdens udviklingsbistand og har forpligtet sig til at øge denne bistand samt kvaliteten og effektiviteten heraf. EU er også udviklingslandenes vigtigste økonomiske partner og handelspartner og giver disse lande, herunder især LDC-landene, særlige handelsfordele.

3. Medlemsstaterne og Fællesskabet går lige stærkt ind for de grundlæggende principper og værdier samt de udviklingsmål, der er vedtaget på multilateralt plan. Vore bestræbelser med hensyn til koordination og harmonisering må bidrage til at gøre bistanden mere effektiv. Med henblik herpå og på grundlag af de fremskridt, der er gjort i de seneste år, opstiller »den europæiske konsensus om udvikling« for første gang

⁽¹⁾ EU omfatter både medlemsstaterne og Det Europæiske Fællesskab.

⁽²⁾ Udviklingslande er samtlige lande på den liste over lande, der modtager statslig udviklingsbistand (ODA), som OECD/DAC skal træffe afgørelse om i april 2006.

⁽³⁾ Fællesskabets udviklingssamarbejde er baseret på artikel 177-181 i traktaten om Det Europæiske Fællesskab.

en fælles vision som grundlag for EU's indsats både på medlemsstats- og fællesskabsplan i forbindelse med udviklingssamarbejde. Denne fælles vision er emnet for første del af erklæringen; anden del fastsætter Det Europæiske Fællesskabs udviklingspolitik, der skal være retningsgivende for gennemførelsen af denne vision på fællesskabsplan, og angiver endvidere prioriteterne for den konkrete indsats på fællesskabsplan.

4. Den europæiske konsensus om udvikling vedtages af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, Europa-Kommissionen og Europa-Parlamentet i fællesskab.

DEL I: EU'S UDVIKLINGSVISION

Første del af den europæiske konsensus om udvikling fastsætter fælles mål og principper for udviklingssamarbejde. Den bekræfter på ny EU's tilsagn om fattigdomsudryddelse, ejerskab, partnerskab, ydelse af mere og bedre bistand og fremme af større sammenhæng i udviklingspolitikken. Den vil være retningsgivende for Fællesskabets og medlemsstaternes udviklingssamarbejdsaktiviteter i alle udviklingslande ⁽¹⁾ med henblik på at sikre komplementaritet.

1. Fælles målsætninger

5. Den første og overordnede målsætning for EU's udviklingssamarbejde er udryddelse af fattigdom i forbindelse med bæredygtig udvikling, herunder realisering af årtusindudviklingsmålene.

6. De otte årtusindudviklingsmål er: afskaffelse af ekstrem fattigdom og hungersnød, sikring af grundskoleundervisning for alle, fremme af ligestilling mellem kønnene og kvinders selvbestemmelse, mindske af børnedødeligheden, forbedring af mødres sundhed, bekæmpelse af hiv/aids, malaria og andre sygdomme, sikring af et bæredygtigt miljø og indførelse af et verdenspartnerskab for udvikling.

7. Vi bekræfter på ny, at udvikling er et centralt mål i sig selv, og at bæredygtig udvikling omfatter god regeringsførelse, menneskerettigheder og politiske, økonomiske, sociale og miljømæssige aspekter.

8. EU er fast besluttet på at bidrage til gennemførelsen af disse mål og de udviklingsmål, som er vedtaget på de store FN-konferencer og -topmøder ⁽²⁾.

9. Vi bekræfter på ny vort tilsagn om at fremme større sammenhæng i udviklingspolitikken ved at sikre, at EU tager hensyn til målene for udviklingssamarbejdet i alle de politikker, det gennemfører, som vil kunne berøre udviklingslandene, og at disse politikker støtter udviklingsmålene.

10. Udviklingsbistanden skal fortsat støtte de fattige i alle udviklingslande, både lavindkomst- og mellemindkomstlande (MIC). EU vil fortsat prioritere støtte til de mindst udviklede lande og andre lavindkomstlande (LIC) for at opnå en mere afbalanceret global udvikling, samtidig med at det anerkender værdien af at koncentrere hver enkelt medlemsstats bistandsaktiviteter i områder og regioner, hvor de har komparative fordele og kan bidrage mest til bekæmpelse af fattigdom.

⁽¹⁾ Medlemsstaternes udviklingssamarbejdsaktiviteter defineres som ODA, jf. OECD/DAC.

⁽²⁾ De handlingsprogrammer, der blev vedtaget på FN-konferencerne i 1990'erne på det sociale og økonomiske område og inden for miljø, menneskerettigheder, befolkningsspørgsmål, reproduktiv sundhed og ligestilling mellem kønnene, og som blev bekræftet i 2002-2005 ved årtusinderklæringen og årtusindudviklingsmålene (2000), i Monterrey (2002), i Johannesburg (bæredygtig udvikling) (2002) og på topmødet om status for gennemførelsen af 2015-målene (2005).

2. Flerdimensionale aspekter af fattigdomsudryddelse

11. Fattigdom omfatter alle de områder, hvor mennesker af begge køn er dårligt stillede og opfattes som uarbejdsdygtige i forskellige samfund og lokale sammenhænge. Fattigdommens centrale dimensioner omfatter økonomiske, menneskelige, politiske, sociokulturelle og beskyttende evner. Fattigdom er relateret til menneskelige evner i forbindelse med f.eks. forbrug og fødevarerikkerhed, sundhed, uddannelse, rettigheder, evnen til at blive hørt, menneskers, især fattiges, sikkerhed, værdighed og anstændigt arbejde. Fattigdomsbekæmpelsen vil derfor kun lykkes, hvis investering i mennesker (først og fremmest i sundhed og uddannelse, hiv/aids), beskyttelse af naturressourcer (såsom skove, vand, marine ressourcer og jord) med henblik på at sikre livsgrundlaget i landdistrikterne og investering i skabelse af velstand (med vægt på spørgsmål som iværksætterånd, jobskabelse, adgang til kredit, ejendomsrettigheder og infrastruktur) tillægges samme betydning. Styrkelse af kvinders indflydelse og status er nøglen til al udvikling, og ligestilling mellem kønnene bør være en central del af alle politiske strategier.

12. Årtusinddagsordenen og de økonomiske, sociale og miljømæssige dimensioner af fattigdomsudryddelsen i forbindelse med bæredygtig udvikling omfatter mange udviklingsaktiviteter lige fra demokratisk regeringsførelse til politiske, økonomiske og sociale reformer, konfliktforebyggelse, social retfærdighed, fremme af menneskerettigheder og lige adgang til offentlige tjenester, uddannelse, kultur, sundhed, herunder seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder som angivet i ICPD-dagsordenen fra Cairo, miljø og bæredygtig forvaltning af naturressourcerne, økonomisk vækst til fordel for de fattige, handel og udvikling, migration og udvikling, fødevarerikkerhed, børns rettigheder, ligestilling mellem kønnene og fremme af social samhørighed og anstændigt arbejde.

3. Fælles værdier

13. EU's partnerskab og dialog med tredjelande vil fremme fælles værdier som respekt for menneskerettighederne, de grundlæggende frihedsrettigheder, fred, demokrati, god regeringsførelse, ligestilling mellem kønnene, retsstatsprincippet, solidaritet og retfærdighed. EU går stærkt ind for en effektiv multilateralisme, hvor alle verdens nationer deler ansvaret for udviklingen.

4. Fælles principper

4.1. Ejerskab, partnerskab

14. EU går ind for princippet om, at partnerlandene ejer udviklingsstrategier og -programmer. Det er udviklingslandene, der har hovedansvaret for at skabe et lokalmiljø, der fremmer mobilisering af ressourcerne, herunder at føre sammenhængende og effektive politikker. Disse principper vil gøre det muligt at yde en tilpasset bistand, der svarer til modtagerlandets særlige behov.

15. Både EU og udviklingslandene har et ansvar for — og pligt til — at gøre rede for deres fælles arbejde under partnerskabet. EU vil støtte de af partnerlandenes strategier for fattigdomsbekæmpelse, udvikling og reform, som fokuserer på årtusindudviklingsmålene, og tilpasse sig partnerlandenes systemer og procedurer. Resultatindikatorer og regelmæssig evaluering af bistanden er af stor betydning for en bedre fokusering af EU's bistand.

16. EU anerkender den væsentlige tilsynsrolle, som demokratisk valgte borgerrepræsentanter har. Den tilskynder derfor til øget inddragelse af nationale forsamlinger, parlamenter og lokale myndigheder.

4.2. *En indgående politisk dialog*

17. Politisk dialog er en vigtig metode til fremme af udviklingsmålene. Inden for rammerne af den politiske dialog, som medlemsstaterne og Den Europæiske Unions institutioner — Rådet, Kommissionen og Parlamentet — fører inden for deres respektive beføjelser, vil respekten for god regeringsførelse, menneskerettigheder, demokratiske principper og retsstatsprincippet regelmæssigt blive vurderet med henblik på at nå frem til en fælles forståelse og fastlægge støtteforanstaltninger. Denne dialog har en vigtig forebyggende dimension og skal sikre, at disse principper opretholdes. Den vil også vedrøre bekæmpelse af korruption, ulovlig migration og menneskehandel.

4.3. *Civilsamfundets deltagelse*

18. EU støtter en bred deltagelse i landenes udvikling fra alle interessenters side og tilskynder alle samfundets dele til at deltage. Civilsamfundet, herunder arbejdsmarkedets parter og de økonomiske interesseorganisationer som f.eks. fagforeninger, arbejdsgiverorganisationer og den private sektor, ngo'er og andre ikke-statslige aktører i partnerlandene, spiller en afgørende rolle for fremme af demokrati, social retfærdighed og menneskerettigheder. EU vil forbedre sin støtte til opbygning af ikke-statslige aktørers kapacitet for at styrke deres rolle i udviklingsprocessen og for at fremme den politiske, sociale og økonomiske dialog. Det europæiske civilsamfunds vigtige rolle vil også blive anerkendt; med henblik herpå vil EU være særlig opmærksom på undervisning i udvikling og øget bevidsthed om EU-borgerne.

4.4. *Ligestilling mellem kønnene*

19. Fremme af ligestilling mellem kønnene og kvinders rettigheder er ikke blot vigtig i sig selv, men en grundlæggende menneskeret og et spørgsmål om social retfærdighed, og det bidrager til at nå alle årtusindudviklingsmålene og til at gennemføre Beijing-handlingsprogrammet, Cairo-handlingsprogrammet og konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder. Derfor vil kønsaspektet indgå som en stærk komponent i EU's politik og praksis over for udviklingslandene.

4.5. *Svagt funderede stater*

20. EU vil forbedre sin indsats over for vanskelige partnerskaber og svagt funderede stater, hvor en tredjedel af verdens fattige lever. EU vil styrke sine bestræbelser inden for konfliktforebyggende arbejde⁽¹⁾ og gøre sit til at forebygge, at stater bliver svagt funderede, ved hjælp af reformer vedrørende regeringsførelse, retsstatsprincippet, foranstaltninger til bekæmpelse af korruption og opbygning af levedygtige statslige institutioner for at hjælpe dem med at varetage en række grundlæggende funktioner og opfylde borgernes behov. EU vil, hvor det er muligt, gennem staternes egne systemer og strategier arbejde på at øge svagt funderede staters kapacitet. EU går ind for, at man selv i de vanskeligste situationer fortsætter indsatsen for at forebygge statssammenbrud.

21. EU vil i overgangssituationer lægge mere vægt på sammenhængen mellem nødhjælp, rehabilitering og udvikling på lang sigt. I en postkrise-situation vil udviklingen blive styret af integrerede overgangsstrategier, der tager sigte på at genopbygge institutionel kapacitet, væsentlig infrastruktur og sociale tjenester, forbedre fødevarer sikkerheden og finde bæredygtige løsninger for flygtninge, fordrevne og borgernes generelle sikkerhed. EU's indsats vil indgå i multilaterale bestræbelser, der omfatter FN's Fredsopbygningskommission, og vil tage sigte på at genindføre principperne om ejerskab og partnerskab.

(¹) Jf. EU-programmet til forebyggelse af voldelige konflikter, Det Europæiske Råd i Göteborg i juni 2001.

22. Nogle udviklingslande er særlig sårbare over for naturkatastrofer, klimaændringer, miljøforringelse og pludselige økonomiske påvirkninger udefra. Medlemsstaterne og Fællesskabet vil støtte katastrofeforebyggelse og -beredskab i disse lande for at gøre dem mere modstandsdygtige over for disse udfordringer.

5. Ydelse af mere og bedre bistand

5.1. Forøgelse af de finansielle ressourcer

23. Udvikling forbliver en langsigtet projekt. EU har vedtaget en tidsplan, hvorefter medlemsstaterne skal nå op på 0,7 % af BNI inden 2015 med et mellemliggende fælles mål på 0,56 % inden 2010 ⁽¹⁾, og opfordrer partnerne til at følge dette eksempel. Hermed skulle EU's årlige bistand blive fordoblet og nå op over 66 mia. EUR i 2010. Der vil blive overvejet yderligere gældslettelse samt innovative finansieringskilder for at øge de ressourcer, der er til rådighed, på en bæredygtig og forudsigelig måde. Mindst halvdelen af denne forøgelse af bistanden vil blive tildelt Afrika, mens de enkelte medlemsstaters prioriteter i forbindelse med udviklingsbistanden respekteres fuldt ud. Ressourcerne vil blive fordelt på en objektiv og gennemsigtig måde på grundlag af modtagerlandenes behov og resultater, idet der tages hensyn til særlige situationer.

24. For at nå årtusindudviklingsmålene skal der fortsat gives prioritet til de mindst udviklede lande og andre lavindkomstlande (LIC), således som det er afspejlet i EU's omfattende bistand til disse lande ⁽²⁾. EU har også givet tilsagn om fortsat at støtte de fattige befolkningsgrupper i mellemindkomstlandene (MIC), navnlig mellemindkomstlandene i den nederste halvdel, og vor udviklingsbistand til alle udviklingslande vil fokusere på de multidimensionale aspekter af fattigdomsreduktion inden for rammerne af bæredygtig udvikling. Der vil blive lagt særlig vægt på sårbare stater og oversete modtagerlande.

5.2. Mere effektiv bistand

25. EU vil ikke blot yde mere, men også bedre bistand. Transaktionsomkostningerne i forbindelse med bistand vil blive reduceret og den samlede virkning forbedret. EU er fast besluttet på at samarbejde med alle udviklingspartnere om at forbedre bistandens kvalitet og virkning samt forbedre donorpraksis og hjælpe vore partnerlande med at anvende de øgede bistandsstrømme på en mere effektiv måde. EU vil gennemføre og overvåge dets forpligtelser med hensyn til bistandseffektivitet ⁽³⁾ i alle udviklingslande, herunder fastlæggelse af konkrete mål for 2010. Nationalt ejerskab, donorkoordination og -harmonisering med udgangspunkt i marken, tilpasning til modtagerlandets systemer og en resultatorienteret indsats er centrale principper i denne forbindelse.

26. Udviklingsbistand kan ydes på forskellige måder, der kan være komplementære (projektbistand, støtte til sektorprogrammer, generel og sektorspecifik budgetstøtte, humanitær bistand og kriseforebyggende assistance, støtte til og gennem civilsamfundsorganisationerne, tilnærmelse af standarder og lovgivning osv.), alt efter hvad der vil virke bedst i hvert land. Hvis omstændighederne tillader det, bør anvendelse af såvel generel som sektoropdelt budgetstøtte forøges med henblik på at styrke ejerskab, støtte partnernes nationale ansvarlighed og procedurer, finansiere nationale strategier for bekæmpelse af fattigdom (herunder driftsomkostninger i forbindelse med sundheds- og uddannelsesbudgetter) samt tilskynde til en forsvarlig og gennemsigtig forvaltning af de offentlige midler.

27. Partnerlandene har behov for stabil støtte til effektiv planlægning. EU er derfor forpligtet til at udarbejde mere forudsigelige og mere stabile støttemekanismer.

⁽¹⁾ Det hedder følgende i Rådets konklusioner fra maj 2005: Medlemsstater, der endnu ikke yder 0,51 % af BNI i statslig udviklingsbistand, forpligter sig til inden for deres respektive finansieringsrammer at nå dette niveau inden udgangen af 2010, mens de, der allerede yder mere, forpligter sig til ikke at slække på bestræbelserne. De medlemsstater, der er tiltrådt EU efter 2002, og som endnu ikke yder 0,17 % af BNI i statslig udviklingsbistand, tilstræber inden for deres respektive finansieringsrammer at øge deres bistand for at nå dette niveau inden udgangen af 2010, mens de af dem der allerede yder mere, forpligter sig til ikke at slække på bestræbelserne. Medlemsstaterne forpligter sig til at nå ODA-målet på 0,7 % af BNI inden 2015, mens de, der har nået målet, forpligter sig til at fastholde et niveau, der ligger over målet; de medlemsstater, der er tiltrådt EU efter 2002, tilstræber at øge deres statslige udviklingsbistand til 0,33 % af BNI inden udgangen af 2015.

⁽²⁾ I 2003 tildelte EU gennemsnitligt 67 % af bistanden til LIC-lande, når der ses bort fra medlemsstater, der tiltrådte i 2004 (OECD DAC-tal).

⁽³⁾ Rom-erklæringen fra februar 2003 og Paris-erklæringen fra marts 2005.

28. Gældsreduktion er også et middel til forudsigelig finansiering. EU har forpligtet sig til at finde løsninger på ikke-bæredygtige gældsbyrder, navnlig for så vidt angår HIPC-landenes resterende multilaterale gæld, og hvor det er nødvendigt og hensigtsmæssigt, til fordel for lande, der er sårbare over for udefra kommende chok, og lande, der har været igennem en konflikt.

29. EU vil fremme en yderligere afbinding af bistanden, der går videre end de eksisterende henstillinger fra OECD, navnlig for så vidt angår fødevarehjælp.

5.3. Koordination og komplementaritet

30. I overensstemmelse med ånden i traktaten vil Fællesskabet og medlemsstaterne forbedre koordinationen og komplementariteten. Den bedste måde at sikre komplementariteten på er at imødekomme partnerlandenes prioriteter både på nationalt niveau og regionalt niveau. EU vil fremme koordination, harmonisering og tilpasning ⁽¹⁾. EU opfordrer partnerlandene til at iværksætte deres egen udviklingsproces og støtte en bred inddragelse af alle donorer i de nationale harmoniseringsdagsordener. Hvis det er hensigtsmæssigt, vil EU udarbejde fleksible køreplaner, der fastlægger, hvordan medlemsstaterne kan bidrage til landenes harmoniseringsplaner og -indsats.

31. EU har givet tilsagn om at forbedre koordineringen og komplementariteten mellem donorerne ved at udarbejde en fælles flerårig programmering baseret på partnerlandenes fattigdomsreduktion eller tilsvarende strategier og landets egne budgetprocedurer, fælles implementeringsmekanismer, herunder fælles analyser, fælles missioner med inddragelse af alle donorer samt anvendelse af medfinansieringsordninger.

32. EU vil spille en ledende rolle i gennemførelsen af Paris-erklæringens forpligtelser vedrørende forbedring af levering af bistand og har i den forbindelse givet yderligere fire tilsagn, nemlig at yde al bistand til kapacitetsopbygning gennem koordinerede programmer med øget brug af multidonorordninger, at kanalisere 50 % af bistanden fra regering til regering via modtagerlandenes systemer, bl.a. ved at øge den procentdel af vor bistand, der ydes som budgetstøtte eller via sektortilgange, at undgå, at der oprettes nye projektstyringsenheder og at reducere antallet af ikke-koordinerede missioner med 50 %.

33. EU vil udnytte de nye medlemsstaters erfaringer (som f.eks. overgangsforvaltning) og bidrage til at styrke disse landes rolle som nye donorer.

34. EU vil gennemføre denne dagsorden i tæt samarbejde med partnerlandene, andre bilaterale udviklingspartnere og multilaterale aktører såsom De Forenede Nationer og internationale finansielle institutioner for at undgå overlappning af indsatsen og maksimere virkningen og effektiviteten af den samlede bistand. EU vil også tilskynde til, at udviklingslandene får større indflydelse i internationale institutioner.

6. Sammenhæng i udviklingspolitikken

35. EU går fuldt ud ind for at gøre en indsats for at fremme sammenhængen i udviklingspolitikken på en række områder ⁽²⁾. Det er vigtigt, at politikker inden for andre områder end udviklingssamarbejde bidrager til udviklingslandenes bestræbelser på at nå årtusindudviklingsmålene. EU vil tage hensyn til målene for udviklingssamarbejde i alle politikker, som kan forventes at berøre udviklingslandene. For at dette kan blive en realitet, vil EU styrke sammenhængen i procedurer, instrumenter og mekanismer på alle niveauer af udviklingspolitikken og sikre tilstrækkelige midler samt udveksle bedste praksis for at fremme disse mål. Dette udgør et betydeligt supplerende bidrag fra EU's side til at nå årtusindudviklingsmålene.

⁽¹⁾ Dette omfatter Rådets konklusioner fra november 2004 om: »Fremme af koordinering, harmonisering og tilpasning: EU's bidrag«.

⁽²⁾ I Rådets konklusioner fra maj 2005 bekræftes det, at EU er fast besluttet på at gennemføre de målsætninger i Kommissionens meddelelse om sammenhæng i udviklingspolitikken, der vedrører handel, miljø, klimaændringer, sikkerhed, landbrug, fiskeri, den sociale dimension af globalisering, beskæftigelse og anstændigt arbejde, migration, forskning og innovation, informationsfundet, transport og energi.

36. EU går stærkt ind for en hurtig og ambitiøs afslutning af Doha-udviklingsrunden og de økonomiske partnerskabsaftaler mellem EU og AVS-landene til gavn for de fattige lande. Udviklingslandene bør udforme og reformere handelspolitikken på linje med deres bredere nationale udviklingsplaner. Vi vil yde supplerende bistand for at hjælpe fattige lande med at opbygge deres handelskapacitet. Der vil blive lagt særlig vægt på de mindst udviklede og de mest sårbare lande. EU vil fortsat arbejde på en velforberedt markedsåbning, navnlig for produkter, som har eksportinteresse for udviklingslandene, på basis af et åbent, reelt, retfærdigt, regelbaseret, multilateralt samhandelssystem, der tager hensyn til svagere nationers interesser og betænkeligheder. EU vil tage spørgsmål op vedrørende særlig og differentieret behandling samt præferencudhuling med henblik på at fremme handelen mellem industrilande og udviklingslande samt mellem udviklingslandene indbyrdes. EU vil fortsat tilskynde alle industrilande til at vedtage kontingent- og toldfri adgang for LDC-lande, inden Doha-runden afsluttes, eller mere generelt. Som led i reformen af den fælles landbrugspolitik vil EU i betydelig grad mindske de handelsforvridninger, som skyldes støtten til landbrugssektoren, og fremme udviklingen af landbruget i udviklingslandene. I overensstemmelse med udviklingsbehovene støtter EU målene om asymmetri og fleksibilitet for gennemførelse af de økonomiske partnerskabsaftaler. EU vil fortsat være særlig opmærksom på udviklingsmålene for de lande, som Fællesskabet har indgået eller vil indgå fiskeriaftaler med.

37. Usikkerhed og voldelige konflikter er nogle af de største hindringer for opfyldelsen af årtusindudviklingsmålene. Sikkerhed og udvikling er vigtige og komplementære aspekter af EU's forbindelser med tredje-lande. De bidrager inden for deres respektive indsats til at øge sikkerheden og bryde den onde cirkel med fattigdom, krig, miljøforringelser og utilstrækkelige økonomiske, sociale og politiske strukturer. EU vil inden for Fællesskabets og medlemsstaternes respektive kompetencer skærpe kontrollen med sin våbeneksport for at undgå, at våben fremstillet i EU anvendes mod civilbefolkninger eller forværrer eksisterende spændinger eller konflikter i udviklingslandene, og tage konkrete skridt til at begrænse den ukontrollerede spredning af håndvåben og lette våben i overensstemmelse med EU's strategi for bekæmpelse af ulovlig handel med håndvåben og lette våben samt ammunition hertil. EU støtter også på det kraftigste ansvaret for at yde beskyttelse. Vi kan ikke forholde os passive, når der foregår folkedrab, krigsforbrydelser, etnisk udrensning eller andre grove krænkelser af den humanitære folkeret og menneskerettighederne. EU går ind for, at de regionale og subregionale organisationer skal spille en forstærket rolle i styrkelsen af international fred og sikkerhed og i den forbindelse have større kapacitet til at koordinere donorstøtten inden for konfliktforebyggelse.

38. EU vil bidrage til at styrke globaliseringens sociale dimension ved at fremme beskæftigelse og anstændigt arbejde til alle. Vi vil stræbe efter at gøre migration til en positiv faktor for udviklingen gennem fremme af konkrete foranstaltninger, der tager sigte på at styrke fattigdomsbekæmpelse, herunder lette hjemsendelse af penge og begrænse »hjerneflugt«. EU vil gå i spidsen for den globale indsats for at ændre ubæredygtige forbrugs- og produktionsmønstre. Vi vil bistå udviklingslandene med at gennemføre multilaterale miljøaftaler og fremme miljøinitiativer til gavn for de fattige lande. EU bekræfter, at det er fast besluttet på at bekæmpe klimaændringer.

7. Udvikling, et bidrag til at tackle de globale udfordringer

39. EU's udviklingsaktioner, der fokuserer på fattigdomsudryddelse inden for rammer af bæredygtig udvikling, bidrager i væsentlig grad til en optimal udnyttelse af globaliseringens fordele og en mere retfærdig fordeling af dens omkostninger for udviklingslandene, hvilket fremmer fred og stabilitet i et videre perspektiv, samt til reduktion af de uligheder, der ligger til grund for mange af de største udfordringer, verden står over for. En stor udfordring, som det internationale samfund står over for i dag, er at sikre, at globaliseringen bliver en positiv kraft for menneskeheden.

40. Bekæmpelse af fattigdom og fremme af bæredygtig udvikling er mål i sig selv. At nå årtusindudviklingsmålene er også af betydning for kollektiv og individuel fred og stabilitet på lang sigt. Uden fred og sikkerhed er udvikling og fattigdomsudryddelse ikke mulige, og uden udvikling og fattigdomsudryddelse vil der ikke kunne opnås bæredygtig fred. Udvikling er også det mest effektive, langsigtede svar på tvungen og ulovlig migration og menneskehandel. Udvikling spiller en central rolle for fremme af bæredygtige produktions- og forbrugsmønstre, der begrænser vækstens skadelige følger for miljøet.

DEL II: DET EUROPÆISKE FÆLLESSKABS UDVIKLINGSPOLITIK

Denne anden del af den europæiske konsensus om udvikling indeholder Det Europæiske Fællesskabs fornyede udviklingspolitik, der gennemfører den europæiske vision for udvikling, som omhandlet i den første del for så vidt angår de ressourcer, Fællesskabet har fået tildelt i overensstemmelse med traktaten. Den præciserer Fællesskabets rolle og merværdi, og hvordan de mål, principper og værdier samt den sammenhæng i udviklingspolitikken og de forpligtelser, der er fastlagt i denne fælles vision, skal blive operationelle på fællesskabsplan. Den opstiller prioriteter, som skal afspejles i effektive og sammenhængende programmer for udviklingssamarbejde på lande- og regionsplan. Den udstikker retningslinjer for planlægningen og gennemførelsen af udviklingsbistandskomponenten i alle Fællesskabets instrumenter og strategier for samarbejde med tredjelande ⁽¹⁾. Den skal tages med i betragtning i andre fællesskabspolitikker, der berører udviklingslandene for at sikre sammenhæng i udviklingspolitikken.

41. Fællesskabets politik med hensyn til udviklingssamarbejde er et supplement til medlemsstaternes politikker ⁽²⁾.

42. Hovedmålet med Fællesskabets udviklingspolitik er at udrydde fattigdom inden for rammerne af bæredygtig udvikling, herunder at nå årtusindudviklingsmålene, samt at fremme demokrati, god regeringsførelse og respekt for menneskerettighederne som fastlagt i del I. På fællesskabsplan vil disse mål blive videreført i alle udviklingslande og finde anvendelse på udviklingsbistandskomponenten i Fællesskabets strategier for samarbejde med tredjelande.

43. Fællesskabet vil anvende alle principper, der er omhandlet i del I, herunder principperne om effektiv støtte: nationalt ejerskab, partnerskab, koordination, harmonisering, tilpasning til modtagerlandets systemer og resultatorientering.

44. Fællesskabet vil også fremme sammenhængen i udviklingspolitikken ved at sikre, at Fællesskabet tager hensyn til målene for udviklingssamarbejdet i de politikker, det gennemfører, og som kan forventes at berøre udviklingslandene.

45. Fællesskabet vil inden for alle aktiviteter anvende en styrket tilgang til integrering af tværgående spørgsmål som omhandlet i punkt 3.3 »Styrkelse af mainstreamingsprincippet«.

1. Fællesskabets særlige rolle og komparative fordele

46. Kommissionen spiller en omfattende rolle på udviklingsområdet inden for rammerne af de kompetencer, som traktaten tillægger den. Kommissionens globale tilstedeværelse, dens fremme af sammenhæng i udviklingspolitikken, dens specifikke kompetence og ekspertise og ekspertisen på fællesskabsplan, dens fremme af koordination og harmonisering samt dens overnationale karakter er af særlig betydning. Fællesskabet er kendetegnet ved sine komparative fordele og sin merværdi, der muliggør komplementaritet med medlemsstaternes og andre internationale donorers bilaterale politikker.

47. Kommissionen sigter på Fællesskabets vegne mod at skabe merværdi gennem følgende roller:

48. For det første: Kommissionen er til stede globalt. Kommissionen er til stede som udviklingspartner i flere lande end selv den største af medlemsstaterne, og i nogle tilfælde er den den eneste EU-partner, der faktisk er tilstede. Den har en fælles handelspolitik, samarbejdsprogrammer, der omfatter næsten alle udviklingslande og -regioner, og fører en politisk dialog sammen med medlemsstaterne. Den støttes af et omfattende netværk af delegationer. Dette gør det muligt at reagere på en lang række forskellige situationer, herunder i svagt funderede stater, hvor medlemsstaterne har trukket sig ud.

⁽¹⁾ Udviklingsbistandskomponenten er defineret som al statslig udviklingsbistand (ODA) som vedtaget af OECD's Komité for Udviklingsbistand.

⁽²⁾ Fællesskabets udviklingssamarbejde er baseret på artikel 177-181 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

49. For det andet: Kommissionen sikrer med støtte fra medlemsstaterne sammenhæng i udviklingspolitikken inden for rammerne af Fællesskabets aktioner ⁽¹⁾, navnlig hvor Fællesskabets politikker har stor betydning for udviklingslandene, hvilket bl.a. er tilfældet med handels-, landbrugs-, fiskeri- og migrationspolitikken, og fremmer dette princip mere generelt. På baggrund af egne erfaringer og enekompetencen på handelområdet har Fællesskabet en komparativ fordel med hensyn til at yde støtte til partnerlande i forbindelse med integrering af handel i nationale udviklingsstrategier og støtte regionalt samarbejde, når dette er muligt.

50. For det tredje: Kommissionen fremmer god praksis på udviklingsområdet. Kommissionen vil sammen med medlemsstaterne stimulere den europæiske debat om udvikling og fremme bedste praksis på udviklingsområdet, såsom direkte budgetstøtte og sektorstøtte, hvor dette er hensigtsmæssigt, afbinding af bistand, en resultatbaseret tilgang og dekoncentration af bistandsgennemførelsen. Kommissionen har gennem styrkelse af sin analytiske kapacitet mulighed for at fungere som ekspertisecenter i forbindelse med visse udviklings spørgsmål.

51. For det fjerde: Kommissionen fremmer koordination og harmonisering. Kommissionen vil spille en aktiv rolle i gennemførelsen af Paris-erklæringen om bistandseffektivitet og vil være en drivkraft i forbindelse med fremme af EU's opfyldelse af de forpligtelser, der blev indgået i Paris vedrørende ejerskab, tilpasning, harmoniseringsresultater og gensidigt ansvar. Kommissionen vil fortsat fremme koordination, komplementaritet og sammenhæng som EU's bidrag til den overordnede internationale dagsorden for bistandseffektivitet. Fællesskabet vil også støtte bedre koordination af katastrofebistand og -beredskab inden for rammerne af de eksisterende internationale systemer og mekanismer og FN's førende rolle i forbindelse med sikring af international koordination.

52. For det femte: Kommissionen yder bistand inden for områder, hvor størrelse og kritisk masse er af særlig betydning.

53. For det sjette: Fællesskabet vil fremme demokrati, menneskerettigheder, god regeringsførelse og respekt for folkeretten med særlig vægt på gennemsigtighed og bekæmpelse af korruption. Kommissionen har gjort positive erfaringer med fremme af demokrati, menneskerettigheder og vil arbejde videre hermed.

54. For det syvende: Kommissionen vil ved gennemførelse af princippet om civilsamfundets deltagelse blive støttet af Det Europæiske Økonomiske og Social Udvalg, der spiller en rolle for fremme af dialogen med lokale økonomiske og sociale interessenter.

55. Endvidere bestræber Fællesskabet sig på at forbedre forståelsen af den gensidige afhængighed og opfordre til større solidaritet mellem nord og syd. Med henblik herpå lægger Kommissionen særlig vægt på at øge bevidstheden om og undervise EU-borgerne i udvikling.

2. En differentieret strategi afhængig af kontekst og behov

2.1. Differentieret iværksættelse af udviklingssamarbejdet

56. Udviklingsmål, principper og anvendelse af tilsagn om bistandseffektivitet ⁽²⁾ skal gælde for alle dele af udviklingssamarbejdet. Fællesskabet vil anvende de instrumenter og tilgange, der er mest effektive med henblik på at bekæmpe fattigdom og sikre bæredygtig udvikling, i alle udviklingslande.

57. Gennemførelse af Fællesskabets udviklingssamarbejde varierer nødvendigvis fra land til land og fra region til region, »skræddersys« til hvert partnerland eller -region og baseres på landets egne behov, strategier, prioriteter og værdier. Det er nødvendigt at kunne differentiere samarbejdet, da partnerne og udfordringerne er vidt forskellige.

⁽¹⁾ På alle tolv områder, der er fastlagt i Rådets konklusioner fra maj 2005, og vedlagte meddelelse om sammenhæng i udviklingspolitikken.

⁽²⁾ Givet i forbindelse med Paris-erklæringen fra marts 2005.

58. Udviklingsmål er mål i sig selv. Udviklingssamarbejde er et vigtigt element i en bredere vifte af eksterne aktioner, der alle er vigtige og skal være sammenhængende, støtte hinanden og ikke være underordnet hinanden. Lande-, regions- og temaopdelte strategidokumenter er Kommissionens programmeringsredskaber, der både afgrænser denne vifte af politikker og sikrer deres indbyrdes sammenhæng.

59. Udviklingsbistand kan ydes på forskellige måder, der kan være komplementære (projektbistand, støtte til sektorprogrammer, generel og sektorspecifik budgetstøtte, humanitær bistand og kriseforebyggende assistance, støtte til og gennem civilsamfundsorganisationerne, tilnærmelse af standarder og lovgivning osv.), alt efter hvad der vil virke bedst i hvert land.

60. Det er vigtigt at udrydde fattigdommen både i mellemindkomst- og lavindkomstpartnerlande. LIC-landene og LDC-landene står over for en betydelig udfordring på deres vej mod gennemførelsen af årtusindudviklingsmålene. Bistanden til LIC-landene tager udgangspunkt i strategier til bekæmpelse af fattigdom, idet der lægges særlig vægt på tilstedeværelse og adgang til de mest basale tjenester, diversificering af de økonomiske strukturer, fødevarerikkerhed og forbedring af den demokratiske styreform og af institutionerne.

61. Bistanden til mellemindkomstlande er også fortsat vigtig for at nå årtusindudviklingsmålene. Mange mellemindkomstlande i den nederste halvdel har den samme type problemer som lavindkomstlandene. En stor del af verdens fattige bor i disse lande, og mange står over for slående uligheder og svage styreformer, hvilket truer bæredygtigheden af deres egen udviklingsproces. Fællesskabet fortsætter derfor med at yde udviklingsbistand på grundlag af landenes fattigdomsbekæmpelsesstrategier og tilsvarende strategier. Mange mellemindkomstlande spiller en vigtig politisk, sikkerhedsmæssig og kommerciel rolle, idet de producerer og beskytter globale offentlige goder og fungerer som referencelande på regionalt plan. Men de er også sårbare over for interne og eksterne krisesituationer eller er ved at komme sig efter eller lider under konflikter.

62. Formålet med EU's førtiltrædelsespolitik, for så vidt den angår udviklingslande, er at støtte kandidat- og førkandidatlandenes udsigt til medlemskab, og formålet med naboskabspolitikken er at etablere et privilegeret partnerskab med nabolandene ved at knytte dem tættere til EU og ved at tilbyde dem at deltage i det indre marked samtidig med, at man støtter dialog, reformer samt social og økonomisk udvikling. Disse politikker har et tydeligt integrationsfokus, men omfatter normalt også vigtige udviklingsaspekter. Mål for fattigdomsbekæmpelse og sociale udviklingsmål vil hjælpe med til at bygge velstående, retfærdige og dermed stabile samfund i lande, som hovedsagelig er udviklingslande. De instrumenter, der kan yde teknisk og finansiel bistand til disse politikker, vil efter omstændighederne omfatte udvikling af bedste praksis med henblik på at fremme en effektiv forvaltning og implementering. Politikkerne for disse instrumenter skal gennemføres inden for en bredere ramme, der er fastsat i EU's naboskabs- og førtiltrædelsespolitik, og vil udgøre en integrerende del af Fællesskabets eksterne aktioner i bred forstand.

63. Den foreslåede nye struktur af politikbaserede og horisontale instrumenter⁽¹⁾ for Fællesskabets bistand danner en passende ramme for håndtering af de forskellige situationer og behov. I den forbindelse er de tematiske programmer subsidiære, komplementære og defineret ud fra deres særlige merværdi i forhold til de geografiske programmer.

2.2. Anvendelse af objektive og gennemsigtige kriterier for tildeling af ressourcer

64. Inden for globale og tematiske tildelinger vil anvendelsen af standardiserede, objektive og gennemsigtige behovs- og resultatbaserede kriterier for ressourcetildeling danne grundlag for tildelingen af ressourcer og evaluering af deres anvendelse. De specielle vanskeligheder, som lande, der er ramt af kriser, konflikter eller naturkatastrofer, står over for, vil blive taget i betragtning sammen med de forskellige programmets karakteristika.

65. Behovskriterierne omfatter befolkningens størrelse, indkomsten pr. indbygger, fattigdomsgraden, indkomstfordelingen og det sociale udviklingsniveau, mens resultatkriterierne omfatter politiske, økonomiske og sociale fremskridt, fremskridt med hensyn til god regeringsførelse og effektiv anvendelse af bistand, og især den måde, hvorpå et land anvender de begrænsede ressourcer, herunder dets egne, på udvikling.

⁽¹⁾ Kommissionens forslag til Rådet og Parlamentet bygger dels på tre politikbaserede instrumenter: det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument, udviklingssamarbejde og økonomisk samarbejde samt førtiltrædelsesstøtte, dels på tre horisontale instrumenter: humanitær bistand, stabilitet og makroøkonomisk bistand.

66. Udviklingspolitikken skal afspejle en ressourcefordeling, der tager hensyn til sådanne ressourcers virkning på reduktion af fattigdom. Man må især være opmærksom på situationen i LDC-landene og andre LIC-lande som led i en tilgang, der også omfatter den indsats, som partnerlandenes regeringer gør for at mindske fattigdommen, og deres resultater og absorptionskapacitet. LDC- og LIC-landene vil blive prioriteret i forbindelse med den overordnede ressourcefordeling. Fællesskabet bør finde måder, hvorpå man kan fokusere mere på de fattigste lande og herunder navnlig fokusere på Afrika. Der vil blive lagt passende vægt på MIC-landene, navnlig på mellemindkomstlande i den nederste halvdel, hvoraf mange har problemer svarende til LIC-landenes.

3. Opfyldelse af partnerlandenes behov

3.1. Princippet om koncentration uden tab af fleksibilitet

67. Fællesskabet vil anvende princippet om koncentration i sin lande- og regionsprogrammering. Dette er afgørende for at sikre en effektiv bistand. Fællesskabet vil anvende dette princip i alle sine lande- og regionsprogrammer. Det betyder, at man i forbindelse med programmeringen af fællesskabsbistanden udvælger et meget begrænset antal indsatsområder i stedet for at sprede sig over for mange sektorer. Denne udvælgelsesproces foregår på lande- og regionsplan for at overholde forpligtelserne med hensyn til partnerskab, ejerskab og tilpasning.

68. Disse prioriterede indsatsområder vil blive afgrænset gennem en gennemsigtig og indgående dialog med partnerlandene på grundlag af en fælles analyse og på en sådan måde, at der sikres komplementaritet med andre donorer, navnlig medlemsstaterne. En tilstrækkelig fleksibel programmering skal ligeledes gøre det muligt at reagere hurtigt på uforudsete behov.

69. Dagsordenen for harmonisering forudsætter, at donorerne arbejder sammen om at støtte partnerlandenes generelle og sektorspecifikke politikker. Fællesskabet vil støtte partnerlandene som den bærende kraft i forberedelsen og koordineringen af den flerårige programmering af al donorstøtte til landet. Dette arbejde skal tage udgangspunkt i fattigdomsbekæmpelsesstrategierne, der bygger på årtusindudviklingsmålene, eller tilsvarende nationale strategier.

3.2. Fællesskabets indsatsområder

70. Fællesskabets særlige rolle og komparative fordele peger på, at Fællesskabets bidrag skal rettes mod bestemte områder, hvor det har komparative fordele. Kommissionen vil derfor videreudvikle sin ekspertise og kapacitet på disse områder. Der vil blive lagt særlig vægt på at opbygge den fornødne kapacitet og ekspertise på landeplan i overensstemmelse med dekoncentrationsprocessen og partnerlandenes ejerskab.

71. Som svar på de behov, partnerlandene har peget på, vil Fællesskabet primært deltage aktivt på følgende områder, hvor det for en række vedkommende anses for at have komparative fordele.

Handel og regional integration

72. Fællesskabet vil bistå udviklingslandene med handel og regional integration ved at fremme en retfærdig og miljømæssigt bæredygtig vækst, en smidig og gradvis integration i verdensøkonomien og ved at sammenkæde handel og fattigdomsbekæmpelse eller tilsvarende strategier. Prioriteterne på dette område er at styrke institutions- og kapacitetsopbygning med henblik på at udforme og på effektiv vis gennemføre sunde handels- og integrationspolitikker og støtte den offentlige og den private sektor med henblik på at udnytte de nye handelsmuligheder.

73. De konkrete foranstaltninger afhænger i høj grad af de særlige forhold i partnerlandene. Forholdene i de fattigste lande, navnlig LDC-lande samt små stater, indlandsstater og østater, kræver, at man er særlig opmærksom på udbudssiden, og at den private sektors konkurrenceevne forbedres.

74. Handelshindringerne er ofte større mellem udviklingslandene indbyrdes. Regional integration kan mindske disse hindringer. For så vidt angår AVS gør integrationen det også lettere at opstille økonomiske partnerskabsaftaler. Mange lande, men især de lande, for hvilke EU er den vigtigste handels- og investeringspartner, drager stor fordel af de harmoniserede bestemmelser i EU's indre marked.

Miljø og bæredygtig forvaltning af naturressourcerne

75. Fællesskabet vil støtte partnerlandenes bestræbelser på at integrere miljøaspektet i udviklingen og gøre dem bedre rustet til at gennemføre de multilaterale miljøaftaler. Fællesskabet vil være særlig opmærksom på initiativer til at sikre bæredygtig forvaltning og beskyttelse af naturressourcer, herunder som indtægtskilde og som et middel til at beskytte og skabe arbejdspladser, indkomstmuligheder i landdistrikterne samt miljøvenlige produkter og -tjenester. Det vil med henblik herpå fremme og støtte nationale og regionale strategier; det vil også deltage i og bidrage til europæiske eller globale initiativer og organisationer. Øget støtte til gennemførelsen af FN's konvention om biodiversitet vil bidrage til at standse tabet af biodiversitet og fremme biosikkerhed og bæredygtig forvaltning af biodiversitet. Hvad angår bekæmpelse af ørkendannelse og bæredygtig forvaltning af landområder vil Fællesskabet især fokusere på gennemførelsen af FN's konvention om bekæmpelse af ørkendannelse ved at integrere bæredygtig forvaltning af landområder i udviklingslandenes strategier. Hvad angår bæredygtig skovforvaltning vil Fællesskabet støtte bestræbelserne på at bekæmpe ulovlig skovhugst og lægge særlig vægt på retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet (FLEGT).

76. Hvad angår klimaændringerne vil Fællesskabet koncentrere sine bestræbelser om at gennemføre EU's handlingsplan vedrørende klimaændring og udviklingssamarbejde i tæt samarbejde med medlemsstaterne. Fællesskabets bistand til LDC-lande og små udviklingsøstater vil især fokusere på tilpasningen til klimaændringernes negative effekt. Også bæredygtig forvaltning af kemikalier og affald vil blive søgt fremmet, navnlig ved at tage højde for dens forbindelse til sundhedsspørgsmål.

Infrastruktur, kommunikation og transport

77. Fællesskabet vil fremme en sektorspecifik og bæredygtig udvikling på transportområdet. De grundlæggende principper i denne fremgangsmåde vil være partnerlandenes ejerskab og prioritering gennem fattigdomsbekæmpelse eller tilsvarende strategier, hensyntagen til partnerlandenes behov, tilvejebringelse af sikker og effektiv transport til en overkommelig pris og med færrest mulige negative virkninger for miljøet. Transportstrategien er økonomisk, finansielt og institutionelt bæredygtig.

78. Navnlig de afrikanske lande anmoder i stigende grad om, at donorerne forhøjer deres finansielle bidrag til infrastruktur, herunder økonomisk infrastruktur til støtte for bestræbelserne på at udrydde fattigdom, hvilket Fællesskabet imødekommer inden for de budgetmidler, der er til rådighed. Fællesskabet vil yde støtte på forskellige niveauer. Udgangspunktet vil være nationalt, hvor størstedelen af bistanden ydes gennem partnerskabsstrategier med sikring af en optimal ligevægt mellem investeringer og vedligeholdelse. På regionalt og kontinentalt plan vil Fællesskabet lancere et infrastrukturpartnerskab, der skal arbejde sammen med regionale økonomiske fællesskaber og andre større partnere, herunder den private sektor. Partnerskab med den private sektor vil blive støttet.

79. Fællesskabet vil desuden støtte øget brug af informations- og kommunikationsteknologi for at slå bro over it-kløften. Det vil også øge sin støtte til udviklingsrelateret forskning.

Vand og energi

80. Fællesskabets politik for integreret forvaltning af vandressourcer har i overensstemmelse med årtusindudviklingsmålene og Johannesburg-målene til formål at sikre en tilstrækkelig forsyning med drikkevand af god kvalitet og passende sanitære og hygiejnemæssige forhold for alle. Desuden agter det at etablere en ramme for langsigtet beskyttelse af alle vandressourcer, forhindre yderligere forringelse og fremme bæredygtigt vandforbrug.

81. EU's vandinitiativ bidrager til disse politiske målsætninger. De centrale elementer i dette initiativ er at styrke den politiske forpligtelse til at yde en indsats, gøre opmærksom på vigtigheden af vand og sanitære forhold for fattigdomsbekæmpelse og bæredygtig udvikling, fremme bedre forvaltning af vandressourcerne, forbedre den regionale og subregionale koordinering på vandforvaltningsområdet og udvikle nye finansieringsordninger.

82. Store dele af udviklingslandenes befolkning har ikke adgang til moderne energitjenester og er med hensyn til deres husholdningsenergi afhængige af ineffektive og kostbare forsyningssystemer. Fællesskabets politik har således primært til formål at fremme gunstige institutionelle og finansielle rammer, øge bevidstheden på dette område, udvikle kapaciteten og skaffe midler til at forbedre adgangen til moderne, bæredygtig, effektiv og ikke-forurenende (herunder vedvarende) energi til en overkommelig pris gennem EU's energiinitiativ og andre internationale og nationale initiativer. Der vil også blive gjort en indsats for at støtte overgangen til ny teknologi på områder som energi og transport.

Udvikling af landdistrikter og fysisk planlægning, landbrug og fødevarerikkerhed

83. Landbrug og udvikling af landdistrikterne er afgørende for fattigdomsbekæmpelse og vækst. For at sætte skub i investeringerne på disse områder agter Fællesskabet at støtte en landestyrer demokratisk, decentraliseret og miljømæssigt bæredygtig fysisk planlægning, der tager sigte på at inddrage modtagerne i afgrænsningen af investeringsområder og forvaltningen af ressourcer for at støtte etableringen af lokale udviklingsklynger uden at overskride økosystemernes kapacitet. Det er afgørende for resultaternes bæredygtighed at fremme et sammenhængende og gunstigt politisk klima på alle niveauer.

84. Fællesskabet vil fortsat arbejde på at forbedre fødevarerikkerheden på internationalt, regionalt og nationalt plan. Det vil støtte strategiske tiltag i kronisk udsatte lande. Der vil blive fokuseret på forebyggelse, sikkerhedsnet, forbedret adgang til ressourcer, ernæringskvalitet og kapacitetsudvikling. Der vil blive lagt særlig vægt på overgangssituationer og effektiv nødhjælp.

85. Fællesskabet vil på landbrugsområdet lægge vægt på adgangen til ressourcer (jord, vand, finansiering), bæredygtig intensivisering af produktionen (hvor det er relevant og navnlig i LDC-lande), konkurrenceevnen på regionale og internationale markeder og risikostyring (i råvareafhængige lande). For at den teknologiske udvikling også skal være til gavn for udviklingslandene, agter Fællesskabet at støtte den globale landbrugsforskning.

Regeringsførelse, demokrati, menneskerettigheder og støtte til økonomiske og institutionelle reformer

86. Fremgang med hensyn til beskyttelse af menneskerettigheder, god regeringsførelse og demokratisering er af afgørende betydning for fattigdomsbekæmpelse og bæredygtig udvikling (¹). Alle bør være omfattet af samtlige menneskerettigheder i overensstemmelse med internationale aftaler. Fællesskabet vil på grundlag heraf tilskynde til, at alle omfattes af respekten for menneskerettighederne, i samarbejde med både statslige og ikke-statslige aktører i partnerlandene. Fællesskabet vil arbejde aktivt på at fremme menneskerettighederne som en integrerende del af den demokratiske dialog om regeringsførelse i de enkelte lande. Udvikling af god regeringsførelse kræver en pragmatisk tilgang med udgangspunkt i det enkelte lands særlige vilkår. Fællesskabet vil arbejde aktivt på at fremme en demokratisk dialog om regeringsførelse i de enkelte lande, f.eks. inden for bekæmpelse af korruption, reform af den offentlige sektor, adgang til domstolsprøvelse og reform af retsvæsenet. Dette er afgørende for opbygningen af landestyrede reformprogrammer i en kontekst af ansvarlighed og en institutionel sammenhæng, hvor der værnes om menneskerettighederne, de demokratiske principper og retsstaten.

(¹) EF's definition og tilgang til regeringsførelse findes i meddelelsen om regeringsførelse og udvikling fra 2003.

87. Fællesskabet vil fremme politisk forpligtelse på højt niveau med henblik på større legitimitet og ansvarlighed i landestyrede reformer. Det vil i den forbindelse også støtte decentralisering og de lokale myndigheder, styrke parlamenternes rolle, fremme den menneskelige sikkerhed for fattige og styrke de nationale processer til sikring af frie, retfærdige og gennemsigtige valg. Fællesskabet vil fremme demokratiske forvaltningsprincipper i finansielle, skattemæssige og retlige spørgsmål.

88. Hvad angår støtte til økonomiske og institutionelle reformer, herunder strategierne til bekæmpelse af fattigdom, vil Fællesskabet fortsat fungere som nøgleaktør sammen med Bretton Woods-institutionerne ved at indgå i en dialog og yde finansiell bistand til de regeringer, som er involveret i disse programmer. Fællesskabet vil fortsat være meget opmærksom på effekten af disse reformer i form af vækst, forbedring af erhvervsklimaet, makroøkonomisk stabilitet og bekæmpelse af fattigdommen. Fællesskabet vil fremme landenes ægte ejerskab til reformer ved at lade dialogen fokusere på resultaterne. Der vil også blive sat fokus på en bedre forvaltning af de offentlige finanser, hvilket er et grundlæggende element i bekæmpelsen af korrupsion og styrkelse af udgiftseffektiviteten.

Konfliktforebyggelse og svagt funderede stater

89. Fællesskabet vil inden for rammerne af dets institutioners beføjelser udvikle en global forebyggelsespolitik over for svagt funderede stater, konflikter, naturkatastrofer og andre kriser. Fællesskabet vil derigennem bistå partnerlandene og de regionale organisationer i deres bestræbelser på at styrke systemer for hurtig varsling, demokratisk forvaltning og opbygning af deres institutioners kapacitet. Fællesskabet vil også i nært samarbejde med Rådets eksisterende strukturer forbedre sin egen evne til at genkende tidlige tegn på, at et land er svagt funderet, gennem fælles analyse, overvågning og vurdering af vanskelige, svagt funderede og sammenbrudstruede stater sammen med andre donorer. Det vil aktivt arbejde for, at OECD's principper for et positivt internationalt engagement i svagt funderede stater integreres i al programmering.

90. Fællesskabets umiddelbare prioriteter i forhold til vanskelige partnerskaber og svagt funderede eller sammenbrudstruede stater vil være at tilbyde grundlæggende tjenester og tilgodese øjeblikkelige behov i samarbejde med civilsamfundet og FN's organisationer. Visionen for Fællesskabets indsats på lang sigt er at øge partnerlandets ejerskab og fortsætte opbygningen af legitime, effektive og velfunderede statslige institutioner og et aktivt og organiseret civilsamfund gennem et partnerskab med det pågældende land.

91. Fællesskabet vil fortsætte med at udvikle overordnede planer for lande, hvor der er en væsentlig konfliktrisiko, og disse planer skal omfatte politikker, der kan øge eller mindske risikoen for konflikt.

92. Fællesskabet fastholder sin støtte til konfliktforebyggelse, konfliktløsning og fredsopbygning ved at tage fat på de grundlæggende årsager til voldelige konflikter, herunder fattigdom, nedværdigelse, udnyttelse samt ulige fordeling og adgang til jord og naturressourcer, svag forvaltning, overtrædelse af menneskerettighederne og ulighed mellem kønnene. Fællesskabet agter ligeledes at fremme dialog, medbestemmelse og forsoning for at fremme fred og forebygge vold.

Menneskelig udvikling

93. Den ramme, Fællesskabets politik inden for menneskelig udvikling har fastlagt for sundhed, uddannelse, kultur og ligestilling mellem kønnene, har til formål at forbedre menneskers levevilkår i overensstemmelse med årtusindudviklingsmålene og gennem en global og en landespecifik indsats. Det grundlæggende princip vil være at investere i og værdsætte mennesker og at fremme retfærdighed og ligestilling mellem kønnene.

94. Årtusindudviklingsmålene kan ikke opfyldes, hvis der ikke sker fremskridt med hensyn til seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder for alle, jf. ICPD-dagsordenen fra Cairo. Der vil inden for rammerne af det europæiske handlingsprogram blive udviklet en køreplan for fælles EU-aktioner med henblik på at imødegå de katastrofale følger af hiv/aids, tuberkulose og malaria i udviklingslandene. Fællesskabet vil støtte den fuldstændige gennemførelse af strategierne for fremme af seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder og vil kæde kampen mod hiv/aids sammen med støtte til reproduktiv og seksuel sundhed og rettigheder. Fællesskabet vil også tage fat på den alvorlige krise med hensyn til menneskelige ressourcer i sundhedssektoren, tilvejebringe en retfærdig finansiering af sundhedsvæsenet og styrke de eksisterende sundhedssystemer med henblik på at skabe bedre resultater ved at gøre prisen på lægemidler mere overkommelig for fattige mennesker.

95. Indikatorerne for resultater med opfyldelse af årtusindudviklingsmålene vil blive styrket, så den sektorspecifikke støtte og budgetstøtten i højere grad kædes sammen med de fremskridt, der gøres med opfyldelsen af årtusindudviklingsmålene, og der sikres en fyldestgørende finansiering af sundheds- og uddannelsessektoren.

96. Fællesskabet ønsker at bidrage til »Uddannelse for Alle«. De prioriterede områder inden for uddannelse er grunduddannelse og erhvervsuddannelse af god kvalitet og en løsning på ulighedsproblemerne. Der vil blive lagt særlig vægt på at fremme uddannelse for piger og på sikkerheden i skolen. Der vil blive ydet støtte til udvikling og gennemførelse af nationalt baserede sektorspecifikke planer og deltagelse i regionale og globale tematiske uddannelsesinitiativer.

Social samhörighed og beskæftigelse

97. I forbindelse med udryddelse af fattigdom er det Fællesskabets mål at forebygge social udstødelse og bekæmpe forskelsbehandling af alle grupper. Fællesskabet vil fremme social dialog og beskyttelse og vil i den forbindelse navnlig tage spørgsmålene om uligheden mellem kønnene, indfødte folks rettigheder samt beskyttelse af børn mod menneskehandel, væbnet konflikt, de værste former for børnearbejde og forskelsbehandling samt handicappedes vilkår op.

98. Fællesskabet vil støtte retfærdige social- og skattepolitikker. Indsatsområderne vil omfatte støtte til socialsikringsreformer og skattereformer, virksomheders social ansvar, vækst til fordel for de fattige og beskæftigelsen.

99. Beskæftigelsen er en væsentlig faktor, hvis der skal opnås en høj grad af social samhörighed. Fællesskabet vil fremme de investeringer, der skaber arbejdspladser og støtter udviklingen af menneskelige ressourcer. Fællesskabet vil i denne henseende fremme et anstændigt arbejde for alle i overensstemmelse med ILO's dagsorden.

3.3. Styrkelse af mainstreamingsprincippet

100. Nogle spørgsmål kræver ikke blot specifikke foranstaltninger og politikker, men også en mainstreaming-tilgang, fordi de berører generelle principper, som gælder for alle initiativer, og kræver en indsats på tværs af sektorerne.

101. Fællesskabet vil i alle sine aktiviteter styrke mainstreaming af følgende tværgående spørgsmål: fremme af menneskerettigheder, ligestilling mellem kønnene, demokrati, god regeringsførelse, børns rettigheder, indfødte folk, miljømæssig bæredygtighed og bekæmpelse af hiv/aids. Disse tværgående spørgsmål er på én gang mål i sig selv og afgørende for, at samarbejdet kan få større effekt og blive mere bæredygtigt.

102. Kommissionen har til hensigt at sætte fornyet skub i denne proces og gøre systematisk og strategisk brug af alle tilgængelige ressourcer⁽¹⁾. Den vil først og fremmest sikre, at dens tjenestegrene udvikler kapacitet til at gennemføre denne politik. Den vil indgå i en tættere dialog med partnerlandene for at fremme mainstreaming af disse spørgsmål i de nationale politikker og i strategierne for bekæmpelse af fattigdom. Den vil også fremme etablering af ekspertisenetværk og netværk til teknisk støtte.

⁽¹⁾ Der vil på systematisk vis blive foretaget strategiske miljøvurderinger og konsekvensanalyser med hensyn til ligestilling mellem kønnene, herunder inden for rammerne af budgetstøtten (»et grønnere budget«) og sektorstøtten.

Demokrati, god regeringsførelse, menneskerettigheder, børns og indfødte folks rettigheder

103. Demokrati, god regeringsførelse, menneskerettigheder og børns rettigheder vil blive fremmet i partnerskab med alle de lande, der modtager udviklingsbistand fra Fællesskabet. Disse spørgsmål skal systematisk indarbejdes i Fællesskabets udviklingsinstrumenter ved hjælp af lande- og regions strategidokumenter. Det afgørende princip for beskyttelse af indfødte folks rettigheder i udviklingssamarbejdet er at sikre deres fulde deltagelse og de berørte samfunds frie og forudgående informerede samtykke.

Ligestilling mellem kønnene

104. Ligestilling mellem kønnene og begge køns aktive deltagelse i alle aspekter af social fremgang er afgørende forudsætninger for bekæmpelse af fattigdom. Ligestillingsaspektet skal ses i nær sammenhæng med bekæmpelse af fattigdom, social og politisk udvikling og økonomisk vækst, og det skal integreres i alle aspekter af udviklingssamarbejdet. Ligestilling mellem kønnene vil blive fremmet gennem støtte til lige rettigheder, adgang til og kontrol med ressourcer samt politisk og økonomisk medbestemmelse.

Bæredygtigt miljø

105. Fællesskabet vil støtte partnerlandenes bestræbelser (både fra regeringernes og civilsamfundets side) på at indarbejde miljöhensyn i udviklingen, blandt andet ved at gennemføre multilaterale miljøaftaler⁽¹⁾. Det vil også hjælpe dem med at øge deres kapacitet på området. Miljøbeskyttelse skal indgå i fastlæggelsen og gennemførelsen af alle Fællesskabets politikker, navnlig med henblik på at fremme bæredygtig udvikling.

HIV/AIDS

106. I alle lande er bekæmpelsen af hiv/aids defineret som en indsats på tværs af sektorer og institutioner. Der er stadig behov for, at hiv/aids-spørgsmålet medtages i mange aktiviteter, som ikke er direkte forbundet med det, samt i arbejdsprogrammerne for specifik sektorstøtte.

3.4. Støtte til globale initiativer og fonde

107. Kommissionen vil bidrage til globale initiativer, der har tydelig forbindelse til årtusindudviklingsmålene og til globale offentlige goder. Globale initiativer og fonde er solide instrumenter for lancering af nye eller styrkelse af eksisterende politiske foranstaltninger, der ikke har tilstrækkelig gennemslagskraft. De er bedre i stand til at skabe bevidsthed og støtte i offentligheden end de traditionelle støtteordninger. Denne form for støtte bør tilpasses de nationale strategier, bidrage til dialogen med landene og sigte mod at integrere midler fra disse fonde i deres budgetcykluser.

108. Der skal således i hvert enkelt tilfælde efter Kommissionens høring af medlemsstaterne og i givet fald af Europa-Parlamentet, når det drejer sig om budgetbestemmelser, foretages en evaluering af den merværdi, der opnås ved de globale initiativer og fonde. Kommissionen fastsætter selv kriterierne for EU's deltagelse i og bidrag til de internationale fonde. Den vil give prioritet til initiativer, der bidrager til at opfylde årtusindudviklingsmålene og til at gøre globale offentlige goder mere tilgængelige.

3.5. Sammenhæng i udviklingspolitikken

109. Kommissionen og medlemsstaterne vil udarbejde et rullende arbejdsprogram for gennemførelsen af Rådets konklusioner fra maj 2005 om sammenhæng i udviklingspolitikken. Dette arbejdsprogram vil foreslå prioriterede indsatsområder, fastlægge Rådets, medlemsstaternes og Kommissionens respektive roller og ansvar og fremlægge sekvenser og tidsplaner med henblik på at sikre, at andre politikker, der ikke vedrører bistand, kan hjælpe udviklingslandene med at nå årtusindudviklingsmålene. Kommissionen vil styrke sine eksisterende instrumenter, navnlig dens konsekvensanalyseredskab og konsultationer med udviklingslandene under udformningen og gennemførelsen af politikkerne, og vil efter behov tage nye op til overvejelse med henblik på større sammenhæng i udviklingspolitikken.

⁽¹⁾ Om klima, biodiversitet, ørkendannelse, affald og kemikalier.

110. Uanset de fremskridt, der gøres med hensyn til andre tilsagn med tilknytning til sammenhæng i udviklingspolitikken, vil der blive lagt vægt på tilsagn og foranstaltninger i forbindelse med migration. Kommissionen vil med henblik herpå tilstræbe, at migrations- og flygtningespørgsmål medtages i landestrategier og regionale strategier og partnerskaber med interesserede lande, og at synergierne mellem migration og udvikling fremmes, således at migration bliver en positiv kraft for udvikling. Den vil støtte udviklingslandene i deres politikker for styring af migrationsstrømme og i deres bestræbelser på at bekæmpe menneskehandel, så det sikres, at migranternes menneskerettigheder respekteres.

4. Forskellige muligheder afhængigt af landenes behov og resultater

111. EU råder over en bred vifte af muligheder for gennemførelse af udviklingsbistand, der gør det muligt at reagere på forskellige behov i forskellige situationer. Disse er til rådighed for alle geografiske og tematiske programmer og afspejler en ægte merværdi for Fællesskabet.

112. Fællesskabets bistand bør, uanset om det drejer sig om projektstøtte, sektorprogramstøtte, sektorstøtte eller generel budgetstøtte, støtte partnerlandenes strategier for bekæmpelse af fattigdom eller tilsvarende strategier. Beslutningen om, hvilken form for fællesskabsbistand der er mest hensigtsmæssig for det enkelte land, træffes i programmeringsfasen, som i stigende grad skal koordineres med processen for udformning af sektorpolitikker og gennemførelse af nationale budgetter.

113. Når mulighederne er til stede, vil den foretrukne form for støtte til økonomiske og fiskale reformer og til gennemførelse af fattigdomsbekæmpelsesstrategier være budgetstøtte til specifikke sektorer eller til det generelle offentlige udgiftsprogram. Det vil sætte modtagerlandene i stand til at klare voksende driftsbudgetter, fremme harmonisering og tilpasning af nationale politikker, bidrage til lavere transaktionsomkostninger og tilskynde til resultatbaserede tilgange. Sådanne programmer vil normalt kræve støtte fra de internationale finansielle institutioner, som vil blive koordineret med støtten fra Fællesskabet. Merværdien af Fællesskabets supplerende bidrag og den øgede konditionalitet bør defineres klart. Modtagerlandenes finansielle forvaltningskapacitet vil blive styrket og nøje overvåget.

114. Ydelse af direkte budgetstøtte vil ske under overholdelse af henstillingerne i retningslinjerne for god praksis om budgetstøtte fra OECD/DAC, især med hensyn til tilpasning, koordinering og betingelser. Retningslinjerne for ydelse af budgetstøtte vil gælde for alle partnerlandene og vil blive forstærket gennem fastsættelse af benchmarks og overvågning af indikatorer til kontrol af denne bistandsforms effektivitet.

115. Fællesskabet vil konsekvent anvende en resultatbaseret tilgang, der tager udgangspunkt i en række resultatindikatorer. Støttebetingelserne vil i stigende grad blive udformet som en »kontrakt«, der bygger på gensidige forpligtelser, som forhandles og udmøntes som resultater.

116. Mikrofinansieringstilgangen har været en betydelig innovation i de seneste år. Den vil blive videreudviklet med vægt på kapacitetsopbygning og organisationer med relevant ekspertise.

117. Nedbringelsen af gælden, der kan betragtes som indirekte budgetstøtte, og som har lave transaktionsomkostninger og en tendens til at fremme koordineringen og harmoniseringen mellem donorerne, kan i givet fald hjælpe landene med at blive mindre sårbare over for udefra kommende kriser.

118. Fællesskabets bistand vil fortsat hovedsagelig blive ydet i form af gaver, hvilket er særligt hensigtsmæssigt for de fattigste lande og lande med begrænset tilbagebetalingsevne.

119. For at sikre størst mulig nytteværdi for modtagerlandene, bør synergierne mellem de programmer, der støttes af Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og andre finansielle institutioner, og dem, der finansieres af Fællesskabet, styrkes. EIB spiller imidlertid en stadig større rolle for gennemførelsen af fællesskabsbistanden gennem investeringer i private og offentlige virksomheder i udviklingslandene.

120. For at øge effektiviteten af den multilaterale bistand vil Fællesskabet også styrke sit samarbejde med FN-systemet, internationale finansielle institutioner og andre relevante internationale organisationer og agenturer, når et sådant samarbejde tilfører en merværdi.

121. Fællesskabet vil gøre fremskridt med at fastlægge et sæt af retningslinjer for intervention i lande, der er i krise, eller når de er på vej ud af en krise, ved at sikre, at det tilpasser både sine procedurer for tildeling af ressourcer og sine interventionsmåder, således at det kan reagere hurtigt og fleksibelt med forskellige former for intervention.

5. Fremskridt med forvaltningsreformer

122. Kommissionen indledte i 2000 et reformprogram, som tager sigte på at fremskynde gennemførelsen af Fællesskabets bistand til tredjelande og forbedre kvaliteten af bistandsydelse. Resultatet blev: i) bedre programmering inden for et sammenhængende projektførløb med fokus på fattigdomsudryddelse, ii) oprettelse af en enkelt enhed — EuropeAid — der er ansvarlig for gennemførelsen af bistanden, iii) en afsluttet dekoncentrationsproces med 80 delegationer, der nu er ansvarlige for bistandsforvaltningen, iv) styrkelse af de menneskelige ressourcer for at fremskynde gennemførelsen, v) bedre arbejdsmetoder ved hjælp af harmoniserede og forenklede procedurer, bedre informationssystemer og bedre uddannet personale, iv) bedre kvalitet ved hjælp af en proces for kvalitetsstøtte og overvågning af de forskellige stadier af projektforvaltningen og endelig vii) hurtigere gennemførelse af bistanden.

123. Der er fortsat behov for forbedringer, og de sker hele tiden. Eksternt vil koordinations- og harmoniseringsdagsordenen med andre donorer have en stor positiv virkning på bistandsydelsen. Internt vil Kommissionen fortsætte med at strømline procedurerne, presse på for at opnå mere dekoncentration til delegationerne, præcisere vekselvirkningen mellem delegationer og hovedkvarter og forbedre informations-systemerne. Inden for denne ramme vil kvaliteten af projekter og programmer fra begyndelsen modtage mere opmærksomhed gennem en styrket kvalitetsstøtteproces. Dette vil også kræve et klarere fokus på et begrænset antal områder (og et begrænset antal aktiviteter inden for disse områder) for hvert partnerland. Der skal under gennemførelsen gøres bedre brug af overvågningsredskaber, og ved programmernes afslutning bør evalueringerne føre til et tydeligere bidrag til programmerings- og fastlæggelsesprocessen.

6. Overvågning og evaluering

Erfaringer fra evalueringen af erklæringen om udviklingspolitikken fra 2000

124. Vurderingen af Det Europæiske Fællesskabs udviklingspolitik fra 2000 og dens virkning på Fællesskabets bistand fremhæver en række vigtige erfaringer. Det er bl.a. nødvendigt at afspejle nylige internationale udviklingsforpligtelser som f.eks. dem, der er indgået på FN-konferencer, og fremskridt vedrørende bedste praksis i forbindelse med udviklingsbistand som f.eks. budgetstøtte og Paris-erklæringen. Det er også i forbindelse med erklæringen om udviklingspolitikken nødvendigt med en højere grad af ejerskab i alle dele af Kommissionen og at den er bredt accepteret i Europa-Parlamentet. Den bør anvendes konsekvent i Fællesskabets udviklingsprogrammer i alle udviklingslande. Disse erfaringer er blevet anvendt ved vedtagelsen af den nye erklæring, og der vil blive taget fuldt hensyn til dem ved den fremtidige gennemførelse af EF-bistanden i alle udviklingslandene.

Overvågning af den fremtidige gennemførelse

125. Kommissionen bør udvikle en række målelige målsætninger og mål for gennemførelsen af denne politik og regelmæssigt vurdere fremskridtene i forhold hertil i den årlige beretning om gennemførelsen af Det Europæiske Fællesskabs udviklingspolitik.

126. Kommissionen vil sikre, at alle dens tjenestegrene og delegationer, der forvalter programmering og gennemførelse af Fællesskabets udviklingsbistand, anvender Det Europæiske Fællesskabs udviklingspolitik som hovedreferencen for Fællesskabets målsætninger og principper for gennemførelse af alt udviklingssamarbejde.

Erklæring fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet

I tilfælde af, at en medlemsstat ønsker en fornyet behandling af spørgsmålet om denne erklærings gyldighed over for et land som følge af OECD/DAC's afgørelse i april 2006, vil Rådet overveje dette.

KOMMISSIONEN

Euroens vekselkurs ⁽¹⁾

23. februar 2006

(2006/C 46/02)

1 euro =

Valuta	Kurs	Valuta	Kurs		
USD	amerikanske dollar	1,1957	SIT	slovenske tolar	239,50
JPY	japanske yen	139,88	SKK	slovakiske koruna	37,320
DKK	danske kroner	7,4610	TRY	tyrkiske lira	1,5765
GBP	pund sterling	0,68185	AUD	australske dollar	1,6120
SEK	svenske kroner	9,4103	CAD	canadiske dollar	1,3718
CHF	schweiziske franc	1,5587	HKD	hongkongske dollar	9,2775
ISK	islandske kroner	79,32	NZD	newzealandske dollar	1,8060
NOK	norske kroner	8,0460	SGD	singaporeanske dollar	1,9416
BGN	bulgarske lev	1,9558	KRW	sydkoreanske won	1 154,50
CYP	cypriotiske pund	0,5747	ZAR	sydafrikanske rand	7,2626
CZK	tjekkiske koruna	28,405	CNY	kinesiske renminbi yuan	9,6242
EEK	estiske kroon	15,6466	HRK	kroatiske kuna	7,3120
HUF	ungarske forint	253,06	IDR	indonesiske rupiah	11 078,16
LTL	litauiske litas	3,4528	MYR	malaysiske ringgit	4,442
LVL	lettiske lats	0,6962	PHP	filippinske pesos	61,734
MTL	maltesiske lira	0,4293	RUB	russiske rubler	33,7180
PLN	polske zloty	3,7928	THB	thailandske bath	47,017
RON	rumænske lei	3,5065			

(¹) Kilde: Referencekurs offentliggjort af Den Europæiske Centralbank.

Oversigt over fællesskabsbeslutninger om tilladelse til markedsføring af lægemidler fra 1. januar 2006 til 31. januar 2006

(Offentliggjort i henhold til artikel 13 eller artikel 38 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004⁽¹⁾)

(2006/C 46/03)

— Udstedelse af markedsføringstilladelse (artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004): godkendt

Dato for beslutningen	Lægemidlets navn	INN-navn (internationale fællesnavn)	Indehaver af markedsføringstilladelsen	Nummer i EF-registret	Lægemiddelform	ATC-kode (Anatomical Therapeutic Chemical Code)	Dato for notifikation
19.1.2006	Kiovig	Normalt humant immunoglobulin (IVIg)	Baxter AG, Industriestraße 67, A-1220 Vienna	EU/1/05/329/001-005	Infusionsvæske	J06BA02	23.1.2006
19.1.2006	Yttriga	Yttriumklorid(90Y)	AEA Technology QSA GmbH, Gieselweg 1, D-38110 Braunschweig	EU/1/05/322/001	Radiofarmaceutisk prækursor, opløsning	uafklaret	23.1.2006
19.1.2006	CUBICIN	daptomycin	Chiron Corporation Limited, Symphony House, 7 Cowley Business Park, High Street, Cowley, UXBRIDGE, UB8 2AD, United Kingdom	EU/1/05/328/001-002	pulver til koncentrat til infusionsvæske, opløsning-Intravenøs anvendelse	uafklaret	23.1.2006
24.1.2006	Naglazyme	Rekombinant human N-acetylgalactosamine 4-sulfatase (galsulfase)	BioMarin Europe Limited, 29, Earlsfort Terrace, Dublin 2, Ireland	EU/1/05/324/001	Koncentrat til infusionsvæske, opløsning	A16AB	26.1.2006
24.1.2006	Ionsys	Fentanyl	Janssen-Cilag International NV, Turnhoutseweg 30, B-2340 Beerse	EU/1/05/326/001	Iontoforetisk transdermalt system	N02A B03	26.1.2006
24.1.2006	Exubera	Insulin, humant	Aventis/Pfizer EEIG, Ramsgate Road, Sandwich, Kent CT13 9NJ, United Kingdom	EU/1/05/327/001-017	Inhalationspulver, afdelt	uafklaret	26.1.2006
31.1.2006	Macugen	pegaptanibnatrium	Pfizer Limited, Sandwich, Kent CT13 9NJ, United Kingdom	EU/1/05/325/001	Injektionsvæske, opløsning	S01XA17	2.2.2006

— Ændring af markedsføringstilladelse (artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 26/2004): godkendt

Dato for beslutningen	Lægemidlets navn	Indehaver af markedsføringstilladelsen	Nummer i EF-registret	Dato for notifikation
9.1.2006	Arava	Aventis Pharma Deutschland GmbH, D-65926 Frankfurt am Main	EU/1/99/118/001-010	11.1.2006
9.1.2006	Karvea	Bristol-Myers Squibb Pharma EEIG, Uxbridge Business Park, Sanderson Road, Uxbridge UD8 1DH, United Kingdom	EU/1/97/049/001-033	11.1.2006

⁽¹⁾ EUT L 136 af 30.4.2004, s. 1.

Dato for beslutningen	Lægemidlets navn	Indehaver af markedsføringstilladelsen	Nummer i EF-registret	Dato for notifikation
9.1.2006	Aprovel	Sanofi Pharma Bristol-Myers Squibb SNC, 174, avenue de France, F-75013 Paris	EU/1/97/046/001-033	11.1.2006
9.1.2006	Rapamune	Wyeth Europa Limited, Huntercombe Lane South, Taplow, Maidenhead, Berkshire, SL6 0PH, United Kingdom	EU/1/01/171/001-012	11.1.2006
9.1.2006	Aerius	Schering Plough Europe, Rue de Stalle 73, B-1180 Bruxelles — Stallestraat 73, B-1180 Brussel	EU/1/00/160/001-034	11.1.2006
9.1.2006	Azomyr	Schering Plough Europe, Rue de Stalle 73, B-1180 Bruxelles — Stallestraat 73, B-1180 Brussel	EU/1/00/157/001-034	11.1.2006
9.1.2006	Neoclarityn	Schering Plough Europe, Rue de Stalle 73, B-1180 Bruxelles — Stallestraat 73, B-1180 Brussel	EU/1/00/161/001-034	11.1.2006
13.1.2006	Bondronat	Roche Registration Limited, 40 Broadwater Road, Welwyn Garden City, Hertfordshire AL7 3AY, United Kingdom	EU/1/96/012/009-010	17.1.2006
13.1.2006	Humalog	Eli Lilly Nederland B.V., Grootslag 1-5, 3991 RA Houten, Nederland	EU/1/96/007/001-008 EU/1/96/007/010-030	17.1.2006
13.1.2006	PritorPlus	Glaxo Group Ltd, Greenford Road, Greenford, Middlesex UB6 0NN, United Kingdom	EU/1/02/215/001-010	17.1.2006
13.1.2006	Hycamtin	SmithKline Beecham plc, 980 Great West Road, Brentford, Middlesex, TW8 9GS, United Kingdom	EU/1/96/027/001 EU/1/96/027/003-005	17.1.2006
13.1.2006	Zonegran	Eisai Limited, 3, Shortlands, London W6 8EE, United Kingdom	EU/1/04/307/001-010	17.1.2006
19.1.2006	Aldurazyme	Genzyme Europe B.V., Gooimeer 10, Naarden 1411 DD, Nederland	EU/1/03/253/001-003	23.1.2006
19.1.2006	Rebif	Serono Europe Ltd, 56, Marsh Wall, London E14 9TP, United Kingdom	EU/1/98/063/007	24.1.2006
19.1.2006	Velcade	Janssen-Cilag International NV, Turnhoutseweg 30, B-2340 Beerse	EU/1/04/274/001	23.1.2006
19.1.2006	Ceprotrin	Baxter AG, Industriestraße 67, A-1220 Vienna	EU/1/01/190/001-002	23.1.2006
20.1.2006	Humira	Abbott Laboratories Ltd, Queenborough, Kent ME11 5EL, United Kingdom	EU/1/03/256/001-006	24.1.2006
20.1.2006	Tamiflu	Roche Registration Limited, 40 Broadwater Road, Welwyn Garden City, Hertfordshire AL7 3AY, United Kingdom	EU/1/02/222/001-002	24.1.2006
20.1.2006	Iscover	Bristol-Myers Squibb Pharma EEIG, Uxbridge Business Park, Sanderson Road, Uxbridge UD8 1DH, United Kingdom	EU/1/98/070/001a-b, 002a-b, 003a-b, 004a-b	24.1.2006
20.1.2006	Plavix	Sanofi Pharma Bristol-Myers Squibb SNC, 174, avenue de France, F-75013 Paris	EU/1/98/069/001a-b, 002a-b, 003a-b, 004a-b	24.1.2006
20.1.2006	Azomyr	Schering Plough Europe, Rue de Stalle 73, B-1180 Bruxelles — Stallestraat 73, B-1180 Brussel	EU/1/00/157/022-034	24.1.2006
20.1.2006	Aerius	Schering Plough Europe, Rue de Stalle 73, B-1180 Bruxelles — Stallestraat 73, B-1180 Brussel	EU/1/00/160/022-034	24.1.2006

Dato for beslutningen	Lægemidlets navn	Indehaver af markedsføringstilladelsen	Nummer i EF-registret	Dato for notifikation
20.1.2006	Neoclarityn	Schering Plough Europe, Rue de Stalle 73 B-1180 Bruxelles — Stallestraat 73, B-1180 Brussel	EU/1/00/161/022-034	24.1.2006
24.1.2006	Luveris	Serono Europe Limited, 56, Marsh Wall, London E14 9TP, United Kingdom	EU/1/00/155/001-006	26.1.2006
24.1.2006	Taxotere	Aventis Pharma S.A., 20, avenue Raymond Aron, F-92165 Antony Cedex	EU/1/95/002/001-002	26.1.2006
24.1.2006	Infanrix Penta	GlaxoSmithKline Biologicals S.A., rue de l'Institut 89, B-1330 Rixensart	EU/1/00/153/001-010	26.1.2006
24.1.2006	Infanrix Hexa	GlaxoSmithKline Biologicals S.A., rue de l'Institut 89, B-1330 Rixensart	EU/1/00/152/001-018	26.1.2006
25.1.2006	AZILECT	Teva Pharma GmbH, Kandelstraße 10, D-79199 Kirchzarten	EU/1/04/304/001-007	30.1.2006
25.1.2006	Tamiflu	Roche Registration Limited, 40 Broadwater Road, Welwyn Garden City, Hertfordshire AL7 3AY, United Kingdom	EU/1/02/222/001-002	27.1.2006
25.1.2006	Dynastat	Pharmacia Europe EEIG, Sandwich, Kent, CT13 9NJ, United-Kingdom	EU/1/02/209/001-008	30.1.2006
25.1.2006	Invanz	Merck Sharp & Dohme Ltd, Hertford Road, Hoddesdon, Hertfordshire EN11 9BU, United Kingdom	EU/1/02/216/001-002	27.1.2006
25.1.2006	REYATAZ	Bristol-Myers Squibb Pharma EEIG, 141-149 Staines Road, Hounslow TW3 3JA, United Kingdom	EU/1/03/267/001-007	27.1.2006
26.1.2006	PEGASYS	Roche Registration Limited, 6 Falcon Way, Shire Park, Welwyn Garden City, AL7 1TW, United Kingdom	EU/1/02/221/001-010	30.1.2006
30.1.2006	Avandamet	SmithKline Beecham plc, 980 Great West Road, Brentford, Middlesex, TW8 9GS, United Kingdom	EU/1/03/258/001-022	1.2.2006
30.1.2006	Alimta	Eli Lilly Nederland B.V., Grootslag 1-5, 3991 RA Houten, Nederland	EU/1/04/290/001	1.2.2006
30.1.2006	Feriprox	Apotex Europe Ltd, Rowan House, 41 London Street, Reading, Berkshire, RG1 4PS, United Kingdom	EU/1/99/108/001	6.2.2006
30.1.2006	Trudexa	Abbott Laboratories Ltd, Queenborough, Kent ME11 5EL, United Kingdom	EU/1/03/257/001-006	1.2.2006
31.1.2006	NeoSpect	Amersham Health AS, Nycoveien 1-2, P.O. Box 4220 Nydalen, N-0401 Oslo	EU/1/00/154/001-002	2.2.2006
31.1.2006	Betaferon	Schering AG Pharma, D-13342 Berlin	EU/1/95/003/003-004	2.2.2006
31.1.2006	Simulect	Novartis Europharm Limited, Wimbleshurst Road, Horsham, West Sussex RH12 5AB, United Kingdom	EU/1/98/084/001-002	2.2.2006
31.1.2006	Ovitrelle	Serono Europe Limited, 56, Marsh Wall, London E14 9TP, United Kingdom	EU/1/00/165/001-007	7.2.2006
31.1.2006	Vfend	Pfizer Limited, Sandwich, Kent CT13 9NJ, United Kingdom	EU/1/02/212/001-026	2.2.2006

— Ændring af markedsføringstilladelse (artikel 38 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004): godkendt

Dato for beslutningen	Lægemidlets navn	Indehaver af markedsføringstilladelsen	Nummer i EF-registret	Dato for notifikation
19.1.2006	Zubrin	Schering-Plough Limited, Schering-Plough House, Shire Park, Welwyn Garden City, Hertfordshire, AL7 1TW, United Kingdom	EU/2/00/028/002-008	23.1.2006
20.1.2006	Nobivac Bb	Intervet International B.V., Wim de Körverstraat 35, PO Box 31, 5830 AA Boxmeer, Nederland	EU/1/00/161/001	24.1.2006
20.1.2006	Purevax FeLV	Merial, 29, Avenue Tony Garnier, F-69007 Lyon	EU/2/00/019/001-003 EU/2/00/019/005-007	24.1.2006
25.1.2006	METACAM	Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH, D-55216 Ingelheim am Rhein	EU/2/97/004/007-008 EU/2/97/004/014-015	27.1.2006
25.1.2006	Clomicalm	Novartis Tiergesundheit GmbH, Zielstattstrasse 40, D-81379 München	EU/2/98/007/001-003	27.1.2006

Alle interesserede kan ved henvendelse på nedenstående adresse få tilsendt den offentlige evalueringsrapport om de pågældende lægemidler og de beslutninger, der er truffet vedrørende disse:

Det Europæiske Lægemiddelagentur
7, Westferry Circus, Canary Wharf
London E14 4HB
United Kingdom

Oversigt over fællesskabsbeslutninger om tilladelse til markedsføring af lægemidler fra 1. januar 2006 til 31. januar 2006

(Beslutning(er) truffet i henhold til artikel 34 i direktiv 2001/83/EF ⁽¹⁾ eller artikel 38 i direktiv 2001/82/EF ⁽²⁾)

(2006/C 46/04)

— **Udstedelse, opretholdelse eller ændring af en national markedsføringstilladelse**

Dato for beslutningen	Lægemidlets navn(e)	Indehaver(e) af markedsføringstilladelsen	Medlemsstat	Dato for notifikation
9.1.2006	Actilyse	Se bilag I	Se bilag I	10.1.2006
24.1.2006	Ionsys	Janssen-Cilag International NV, Turnhoutseweg 30, B-2340 Beerse	Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.	25.1.2006
24.1.2006	Exubera	Aventis/Pfizer EEIG, Ramsgate Road, Sandwich, Kent CT13 9NJ, United Kingdom	Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.	25.1.2006
31.1.2006	Macugen	Pfizer Limited, Sandwich, Kent CT13 9NJ, United Kingdom	Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.	1.2.2006

⁽¹⁾ EFT L 311 af 28.11.2001, s. 67.

⁽²⁾ EFT L 311 af 28.11.2001, s. 1.

BILAG

FORTEGNELSE OVER LÆGEMIDLERNES NAVNE, LÆGEMIDDELFORM, STYRKER, INDGIVELSESVej,
INDHOLD OG INDEHAVERE AF MARKEDSFØRINGSTILLADELSE I MEDLEMSSTATERNE

Medlemsstat	Indehaver af markedsføringstilladelse	Særnavn	Styrke	Lægemiddelform	Indgivelsesvej	Indhold (Koncentration)
Østrig	Boehringer Ingelheim Austria GmbH	Actilyse	20, 50 mg	Pulver og solvens til injektionsvæske og infusionsvæske	Intravenøs anvendelse	1 mg/ml eller 2 mg/ml
Belgien	n.v. Boehringer Ingelheim s.a.	Actilyse	10, 20, 50 mg	Pulver og solvens til injektionsvæske og infusionsvæske	Intravenøs anvendelse	1 mg/ml eller 2 mg/ml
Cypern	Cyprus Pharm. Organization Ltd.	Actilyse	50 mg	Pulver og solvens til injektionsvæske og infusionsvæske	Intravenøs anvendelse	1 mg/ml
Den Tjekkiske republik	Boehringer Ingelheim International GmbH	Actilyse	10, 20, 50 mg	Pulver og solvens til injektionsvæske og infusionsvæske	Intravenøs anvendelse	1 mg/ml
Danmark	Boehringer Ingelheim International GmbH	Actilyse	10, 20, 50 mg	Pulver og solvens til injektionsvæske og infusionsvæske	Intravenøs anvendelse	1 mg/ml eller 2 mg/ml
Estland	Boehringer Ingelheim International GmbH	Actilyse	50 mg	Pulver og solvens til injektionsvæske og infusionsvæske	Intravenøs anvendelse	1 mg/ml
Finland	Boehringer Ingelheim International GmbH	Actilyse	10, 20, 50 mg	Pulver og solvens til injektionsvæske og infusionsvæske	Intravenøs anvendelse	1 mg/ml eller 2 mg/ml
Frankrig	Boehringer Ingelheim, France	Actilyse	10, 20, 50 mg	Pulver og solvens til injektionsvæske og infusionsvæske	Intravenøs anvendelse	1 mg/ml eller 2 mg/ml
Tyskland	Boehringer Ingelheim Pharma KG	Actilyse	10, 20, 50 mg	Pulver og solvens til injektionsvæske og infusionsvæske	Intravenøs anvendelse	1 mg/ml eller 2 mg/ml
Grækenland	Boehringer Ingelheim Hellas AE	Actilyse	10, 20, 50 mg	Pulver og solvens til injektionsvæske og infusionsvæske	Intravenøs anvendelse	1 mg/ml eller 2 mg/ml
Ungarn	Boehringer Ingelheim International GmbH	Actilyse	50 mg	Pulver og solvens til injektionsvæske og infusionsvæske	Intravenøs anvendelse	1 mg/ml
Irland	Boehringer Ingelheim Ltd, Royaume-Uni	Actilyse	10, 20, 50 mg	Pulver og solvens til injektionsvæske og infusionsvæske	Intravenøs anvendelse	1 mg/ml eller 2 mg/ml

Medlemsstat	Indehaver af markedsføringstilladelse	Særnavn	Styrke	Lægemiddelform	Indgivelsesvej	Indhold (Koncentration)
Italien	Boehringer Ingelheim Italia spa	Actilyse	20, 50 mg	Pulver og solvens til injektionsvæske og infusionsvæske	Intravenøs anvendelse	1 mg/ml eller 2 mg/ml
Letland	Boehringer Ingelheim International GmbH	Actilyse	50 mg	Pulver og solvens til injektionsvæske og infusionsvæske	Intravenøs anvendelse	1 mg/ml
Litauen	Boehringer Ingelheim International GmbH	Actilyse	50 mg	Pulver og solvens til injektionsvæske og infusionsvæske	Intravenøs anvendelse	1 mg/ml
Luxemburg	n.v. Boehringer Ingelheim s.a., Belgique	Actilyse	10, 20, 50 mg	Pulver og solvens til injektionsvæske og infusionsvæske	Intravenøs anvendelse	1 mg/ml eller 2 mg/ml
Malta	Boehringer Ingelheim Ltd., Royaume-Uni	Actilyse	50 mg	Pulver og solvens til injektionsvæske og infusionsvæske	Intravenøs anvendelse	1 mg/ml eller 2 mg/ml
Holland	Boehringer Ingelheim b.v.	Actilyse	10, 20, 50 mg	Pulver og solvens til injektionsvæske og infusionsvæske	Intravenøs anvendelse	1 mg/ml eller 2 mg/ml
Polen	Boehringer Ingelheim International GmbH	Actilyse	10, 20, 50 mg	Pulver og solvens til injektionsvæske og infusionsvæske	Intravenøs anvendelse	1 mg/ml
Portugal	Boehringer Ingelheim, Lda	Actilyse	10, 20, 50 mg	Pulver og solvens til injektionsvæske og infusionsvæske	Intravenøs anvendelse	1 mg/ml eller 2 mg/ml
Slovakiet	Boehringer Ingelheim International GmbH	Actilyse	20, 50 mg	Pulver og solvens til injektionsvæske og infusionsvæske	Intravenøs anvendelse	1 mg/ml eller 2 mg/ml
Slovenien	Boehringer Ingelheim International GmbH	Actilyse	50 mg	Pulver og solvens til injektionsvæske og infusionsvæske	Intravenøs anvendelse	1 mg/ml
Spanien	Boehringer Ingelheim International GmbH	Actilyse	10, 20, 50 mg	Pulver og solvens til injektionsvæske og infusionsvæske	Intravenøs anvendelse	1 mg/ml eller 2 mg/ml
Sverige	Boehringer Ingelheim International GmbH	Actilyse	10, 20, 50 mg	Pulver og solvens til injektionsvæske og infusionsvæske	Intravenøs anvendelse	1 mg/ml eller 2 mg/ml
Storbritannien	Boehringer Ingelheim Ltd.	Actilyse	10, 20, 50 mg	Pulver og solvens til injektionsvæske og infusionsvæske	Intravenøs anvendelse	1 mg/ml eller 2 mg/ml
Island	Boehringer Ingelheim International GmbH	Actilyse	50 mg	Pulver og solvens til injektionsvæske og infusionsvæske	Intravenøs anvendelse	1 mg/ml eller 2 mg/ml
Norge	Boehringer Ingelheim International GmbH	Actilyse	10, 20 50 mg	Pulver og solvens til injektionsvæske og infusionsvæske	Intravenøs anvendelse	1 mg/ml

Offentliggørelse af medlemsstaternes afgørelser om at udstede eller tilbagekalde licenser i henhold til artikel 13, stk. 4, i Rådets forordning (EØF) nr. 2407/92 om udstedelse af licenser til luftfartsselskaber ⁽¹⁾ ⁽²⁾

(2006/C 46/05)

(EØS-relevant tekst)

SPANIEN

Ændring af licensindehaverens navn

Kategori A: Licenser udstedt til luftfartsselskaber, der ikke opfylder de kriterier, der er omhandlet i artikel 5, stk. 7, litra a), i forordning (EØF) nr. 2407/92

Nye navn	Luftfartsselskabets adresse	Berettiget til befordring af	Afgørelse gyldig fra og med
IBERTRANS AÉREA, S. L. — COMPAÑÍA AÉREA DE NAVEGACIÓN ALAIRE, S. L.	Calle Cinco Norte Parcela 1.4.B4 Aeropuerto Madrid-Barajas E-28042 Madrid	flypassagerer, post, fragt	20.12.2005

⁽¹⁾ EFT L 240 af 24.8.1992, s. 1.

⁽²⁾ Meddelt til Kommissionen før d. 31.8.2005.

Udvidelse og ændring af forpligtelse til offentlig tjeneste for så vidt angår ruteflyvning i Grækenland i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92

(2006/C 46/06)

(EØS-relevant tekst)

1. Den græske regering har besluttet fra den 1. april 2006 delvist at udvide og ændre forpligtelsen til offentlig tjeneste på flyruter i Grækenland i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra a, i Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 af 23. juli 1992 om EF-luftfartsselskabers adgang til luftruter inden for Fællesskabet, offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* C 164 af 10. juli 2002.

2. Forpligtelsen til offentlig tjeneste ændres således

A) Hvad angår det **mindste antal flyvninger og mindste antal pladser om ugen på følgende ruter:**

- Athen — Karpathos
- Athen — Siteia
- Thessaloniki — Kerkira (Korfu)

Athen — Karpathos

Tre ugentlige returflyvninger, dvs. 150 pladser om ugen i hver retning i vintersæsonen.

Syv ugentlige returflyvninger, dvs. 350 pladser om ugen i hver retning i sommersæsonen.

Athen — Siteia

Tre ugentlige returflyvninger, dvs. 90 pladser om ugen i hver retning i vintersæsonen.

Fire ugentlige returflyvninger og i alt 120 pladser om ugen i hver retning i sommersæsonen.

Thessaloniki — Kerkira (Korfu)

Tre ugentlige returflyvninger, dvs. 180 pladser om ugen i hver retning i vintersæsonen.

Fire ugentlige returflyvninger og i alt 240 pladser om ugen i hver retning i sommersæsonen.

B) Hvad angår **billetterpriser:**

Den maksimale billetpris på økonomiklasse er som følger:

— mellem Athen og Kythira:	40 EUR
— mellem Athen og Naxos:	54 EUR
— mellem Athen og Paros:	53 EUR
— mellem Athen og Karpathos:	64 EUR
— mellem Athen og Siteia:	62 EUR
— mellem Athen og Skiathos:	45 EUR
— mellem Thessaloniki og Korfu:	60 EUR
— mellem Rhodos og Kos:	38 EUR
— mellem Rhodos og Astypalea:	44 EUR
— mellem Rhodos og Leros:	44 EUR

— mellem Kos og Astypalea:	44 EUR
— mellem Kos og Leros:	38 EUR
— mellem Astypalea og Leros:	38 EUR
— mellem Korfu og Aktio:	33 EUR
— mellem Korfu og Kefalonia:	33 EUR
— mellem Korfu og Zakynthos:	44 EUR
— mellem Aktio og Kefalonia:	28 EUR
— mellem Aktio og Zakynthos:	33 EUR
— mellem Kefalonia og Zakynthos:	26 EUR

3. Nyttige oplysninger

Hvis civilflugtsdepartementet, luftfartsdirektoratet senest den 1. marts 2006 ikke har modtaget meddelelse fra noget luftfartsselskab om, at det har til hensigt at drive ruteflyvning på en eller flere af ovennævnte ruter fra den 1. april 2006 uden at anmode om økonomisk kompensation, vil Grækenland i henhold til artikel 4, stk. 1, litra d), i forordning (EØF) nr. 2408/92 indlede proceduren med henblik på at begrænse adgangen til en eller flere af ovennævnte ruter til et enkelt luftfartsselskab i tre år og — efter udbud — give luftfartsselskabet retten til at beflyve ruten fra den 1. april 2006.

For de tre ovennævnte flyruter erstatter ovenstående forpligtelser og billetpriser de forpligtelser, som blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* C 239 af 25. august 2001.

De øvrige forpligtelser til offentlig tjeneste som offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* C 239 af 25. august 2001 finder fortsat anvendelse.

Meddelelse om ansøgning om mineraleftersøgning

(2006/C 46/07)

Virksomheden **Geotermica** s.r.l., med hovedsæde i S. Cataldo (CL), Viale della Rinascita n°6, C.F. 02349731204, har ved skrivelse af 22. juni 2005 til erhvervsafdelingen, som har kompetence til at meddele tilladelser inden for råstofområdet i regionen Sicilien, og som har hovedsæde i via Ugo La Malfa n° 87/89, I-90146 Palermo, med henvisning til Siciliens regionallov (L.R.S.) nr. 14 af 3.7.2000 om gennemførelse af direktiv 94/22/EF, anmodet om tilladelse til efterforskning efter geotermiske ressourcer i undergrunden ved lokaliteten Piana di Serraglio og tilstødende områder i den sydlige del af Pantelleria kommune i provinsen Trapani, inden for et område på i alt 6 495 126 m².

Perimeteren for det område, ansøgningen omfatter, afgrænses ved en ubrudt linje gennem punkterne A, B, C, D og E, der defineres således:

- A) det nordøstlige hjørne af Casa Valenza — 75 m oven for kystvejen, 116 m over havets overflade
- B) det østlige hjørne af Casa Bonomo, syd for C. da Kahassa, 165 m over havets overflade
- C) det sydlige hjørne af et ikke identificeret stenhus (dammuso) 780 m nordvest for Casa Pinedo, 516 m over havets overflade
- D) det vestlige hjørne af Casa Rizzo syd for den indre ringvej, 250 m over havets overflade
- E) det nordvestlige hjørne af Casa Valenza — 370 m øst for Cuddie Patite, 370 m over havets overflade.

Geografiske koordinater

Punkt	Nordlig bredde	Østlig længde (M. Mario)
A	36° 45' 08,43"	11° 58' 58,34"
B	36° 45' 53,84"	11° 59' 00,83"
C	36° 46' 33,57"	12° 00' 29,12"
D	36° 46' 18,97"	12° 01' 25,59"
E	36° 45' 36,00"	12° 01' 41,25"

Interesserede kan fremsætte ansøgning om tilladelse inden for samme område inden for 90 dage efter offentliggørelsen af nærværende meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*. Ansøgninger, der indløber efter nævnte frist, tages ikke i betragtning. Dekretet om meddelelse af efterforskningstilladelse udstedes inden for seks måneder regnet fra sidste frist for, at konkurrerende foretagender kan indgive ansøgning. Med henvisning til artikel 5, stk. 1, i direktiv 94/22/EF skal det endvidere meddeles, at kriterierne for tildeling af tilladelse til prospektering, efterforskning og udvinding allerede er offentliggjort i EF-Tidende C 396 af 19. december 1998 med henvisning til bestemmelserne i Italiens præsidents lovdekret nr. 625 af 25. november 1996 (offentliggjort i *Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana* (den italienske statstidende) nr. 293 af 14. december 1996) om gennemførelse af nævnte direktiv i italiensk lovgivning og nærmere beskrevet i førnævnte regionallov nr. 14 af 3.7.2000 (offentliggjort i *Gazzetta Ufficiale della Regione Siciliana* (Regionen Siciliens Officielle Tidende) nr. 32 af 7.7.2000).

Betingelser og krav vedrørende aktiviteterens udøvelse og ophør er fastsat i førnævnte sicilianske regionallov nr. 14 af 3.7.2000 og i det standardudbudsmateriale, der er udstedt ved erhvervsafdelingens dekret nr. 91 af 30.10.2003 og nr. 88 af 20.10.2004, offentliggjort i *Gazzetta Ufficiale della Regione Siciliana* henholdsvis nr. 49, del I, af 14.11.2003 og nr. 46, del I, af 5.11.2004.

Ansøgningsdokumenterne er deponeret på regionalkontoret for kulbrinter og geotermi, det regionale mineorgan, Via C. Camilliani 87, I-90145 Palermo, hvor de ligger til gennemsyn for interesserede.

Anmeldelse af en planlagt fusion
(Sag COMP/M.4103 — EnBW/SWD)
Behandles eventuelt efter den forenklede procedure

(2006/C 46/08)

(EØS-relevant tekst)

1. Den 17. februar 2006 modtog Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved EnBW Energie Baden-Württemberg AG (»EnBW«, Tyskland) gennem opkøb af aktier erhverver kontrol som omhandlet i forordningens artikel 3, stk. 1, litra b), over Stadtwerke Düsseldorf AG (»SWD«, Tyskland).

2. De deltagende virksomheder er aktive på følgende områder:

— EnBW: energi- og vandforsyning, miljøtjenester samt produktion og distribution af teknisk udstyr og anlæg og tjenester i forbindelse hermed

— SWD: elproduktion og el-distribution, gas-, fjernvarme- og vandforsyning, affaldsbortskaffelse og -forvaltning, byrenholdelse.

3. Efter en foreløbig gennemgang af sagen finder Kommissionen, at den anmeldte fusion muligvis falder ind under forordning (EF) nr. 139/2004. Den har dog endnu ikke taget endelig stilling hertil. Det bemærkes, at denne sag muligvis vil blive behandlet efter den forenklede procedure i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse om en forenklet procedure til behandling af visse fusioner efter Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽²⁾.

4. Kommissionen opfordrer hermed alle interesserede til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Bemærkningerne skal være Kommissionen i hænde senest ti dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse og kan med angivelse af sag COMP/M.4103 — EnBW/SWD sendes til Kommissionen pr. fax ((32-2) 296 43 01 eller 296 72 44) eller med post til følgende adresse:

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
Generaldirektoratet for Konkurrence
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 56 af 5.3.2005, s. 32.

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til oversigt over fællesskabsbeslutninger om tilladelse til markedsføring af lægemidler fra 20. november 2005 til 30. november 2005

(Den Europæiske Unions Tidende C 334 af 30. december 2005)

(2006/C 46/09)

Side 45:

i stedet for »Pfizer Ltd.«

læses: »Pharmacia Ltd.«
